

ชื่อหมิงร่วมมือกับ
จุนฟงต่อต้านไม่ให้
พวกฉาวหยางเข้าเมือง

มวกเจ้าระ
ได้เต็มฤทธิ์
สองมทล
ประสาธุตา

เพี้ยมุกข์
ช่วยท่าม
ฆ่ามดิว

ข้าจะ
สงเคราะห์
ให้

มีดสอง
ฆ่าได้ฉิว
ระประสอง
กันท่าม
มาฆาแล้ว

ฟม

ฟม

มีดทั้งสอง

กระบี่สุริยัน
ปะทะกระบี่
ราชสีห์ทอง

เจ้า
ศิษย์
ทรยศ
ตาย
ซะ!

แน่แล้ว
เราสู้
เขาไม่
ได้

ฟม

พลังกระบี่
สุริยันอันลง

ความ
เย็นนี้เหนือ
กว่าพลัง
น้ำแข็งเสีย
อีก

เราก็ไม่
มีสิทธิ์
ให้อาวุธ
ของข้า
ด้วยซ้ำ

ชีวิตของ
เราก็จะ
ดับไป
ด้วย!!

อู
ฟง
!!

กระบี่สุริยันลอย
ไปอยู่ในมือของ
อีกคนหนึ่ง

หมวดมังกร
คว่ำกระบี่สุริยัน
ช่วยจุนฟง
ให้รอดตาย
หวุดหวิด

จ้า
พยับม
ขาว
หมวด
มังกร
!!

ฮ่า

อห
ห

แ
รง

จาวหยาง
เรามา
ต่อสู้กัน
ให้รบ
เถอะ!

30 ปีก่อนพวกเขา
เคยประลองยุทธ์กัน

จาวหยางต่อสู้กับ
เสี่ยวจางนาน
หนึ่งวันหนึ่งคืน

ในที่สุด
เสี่ยวจาง
ก็อ้อมมือ

ทำให้จาวหยาง
เป็นฝ่ายชนะ

จาวหยางเป็นเจ้า
สำนักกลับต้อง
เจอกับมหาภักสสป

จาวหยางฝีมือด้อยกว่าเสี่ยวจาง
และไม่ใช่คู่ต่อสู้ของมหาภักสสป
แถมสูญเสียจางฟงหญิงที่ตนรัก
จึงหันไปอาศัยวิชา

ถ้าตอซุ่มเสี่ยวจาง
เป็นเจ้าสำนัก—ทุกฝ่าย
ก็ลงไม้เป็นขบวน

แต่วันนี้พวกเขาจะต้อง
ประลองยุทธ์เพื่อให้รู้ว่า
ฝีมือใครเหนือกว่า

ทั้งสองไม่ใช่ทำให้ตายของตน
กลับใช้วิชาของสำนักเที่ยง
ธรรมราวกับเมื่อ 30 ปีก่อน

พวกเขา
สามารถเปลี่ยน
แปลงกระบวน
ท่าได้มากมาย
นัก..!

นอกจาก
เพลงกระบี่แล้ว
หมวดมังกร
ยังถนัดเพลง
เตะอีก

กระบี่ทอง
จูโจมใส่
หนวดมังกร

หนวดมังกร
จับด้วยกระบี่

ผู้คนที่ต้องคอยระวัง
เศษหินที่กระเด็นใส่

วรยุทธ
ของตงจ้วน
ประมาทไม่
ได้จริงๆ

น่ากลัว
จัง..!

คราวนี้ไม่
ต้องเสียเวลา
เป็นวันแล้ว
ไม่นานข้าก็ตัด
สินการประ
ลองได้

ไม่ต้องห่วง
ข้ามาตงจ้วน
ครั้งนี้เพื่อกำจัด
สชาวตี และ
พันฟูสำนัก
เทียงธรรม

ถ้าการ
พันฟูสำนัก
เทียงธรรมต้อง
แลกด้วยชีวิตชาว
ตงจ้วนมากมายละก็
ข้าเชื่อว่าบรรพบุรุษ
ยอมปล่อยให้
สำนักสาบสูญ
ไปมากกว่า

ข้าเสียใจ
ที่ตอนนั้นยอม
มือให้เจ้า ทำให้
สำนักเทียงธรรม
ต้องดับด้วยมือ
ของเจ้า

ไม่ได้เด็ดขาด
สี่ผู้ก่อก่อกธรรม
ระดมด้วยฝีมือ
ของข้าได้ฝังใจ

เจ้ากลัวนาปมากกว่าเจ้าผู้
ถึงสี่ผู้ก็เพียงธรรมจริง ๆ
ทุกฝ่ายเจ้าผิดแล้วไม่สี่ผู้

สี่ผู้ก็เพียงธรรม
ก็ระหิวไม่เสียทุก
ต่อไปมีผู้ยังระ
บดขยี้ขาดเมต
ผลงตงจิวผู้ก็ด้วย

ดีหมดตงจิวผู้
ก็ถึงระหิว
กับความสงบ
เพราะมี

ฮา..ฮา..
ฝ่ายผู้ต่าง
มีที่อะไร
มีหรือ
ระหิว

ทั้งสองต่อสู้กันด้วย
เพลงกระบี่สี่ลักษณะ
พร้อมกันโดยไม่ได้
นัดหมาย เป็นการ
ประลองของศิษย์
สำนักเที่ยงธรรม
ที่น่าดูสมนัย

ยังไม่
สี่ผู้
อีก!

มีผู้
มืด
สว่าง
เจ้า
ตา

แท้จริง

เงากระบี่สี่ลักษณ์
กระจัดกระจาย

18

ผู้คนที่ต้อง
คอยระวัง
รังสีกระบี่

เลิกคิดเล็ก
ไปทันทีแล้ว

มีไม่ผิด
ทุกอย่าง
ที่มีเท่า
แล้ว!!

ทั้งสองไล่ต้อน
กันไปเรื่อยๆ

ผู้คนที่คอย
วิ่งตามไปดู
การประลอง

หล่อนพง
ก่อนนี้เจ้าคง
คำนวณไม่ได้
ว่าจะมีการ
ต่อสู้กันนี้

ชะตาหาได้ลิขิต
ให้มี ทั้งหมดเจ้าสร้าง
ขึ้นเองต่างหาก

19

ถึงข้า
จะสร้างชิ้น
ก็สามารถ
คำนวณได้
วิชาของเจ้า
อ่อนเกินไป
ต่างหาก

สำนัก
เที่ยงธรรมถึง
คราวดับไป ข้า
กับเจ้าแม่มาจาก
สำนักเดียวกัน
แต่ความสามารถ
ของเราก็ต่างกัน
ราวฟ้าดิน

หมวดมังกรคงไม่ได้เอง
คนที่ใกล้ชิดเขาไม่มีติดสกราย
อาจารย์ของเขาตาย แต่งงาน
ไปแล้วภรรยาตาย สิ้นหนุโหล
ที่ผูกพันกับเขาราวพี่น้อง
ก็ตายไปแล้ว..

ย่นว่างจื่อ
ตายด้วยหมัดของเขา
ราชันย์จ้าวป่าถูกเขา
ฆ่าตายทางอ้อม ตอนนี้
กรรมสนองเขาแล้ว
ลูกสาวของเขาก็
จะต้องตาย

วิ้ง
วะ!

ไม่จริง
เทียนเจียว
เปี่ยมด้วยวาสนา
เป็นฮ่องเฮาของ
ชื่อหมิง อายุ
ยี่นยาว

เดิมทีก็ควรจะเป็นแบบ
นั้นหรอก แต่ตอนนี้
หลี่ชื่อหมิงไม่ได้เป็นฮ่องเต้
แล้ว ไม่นานนางก็ต้อง
มาตายที่นี่

เหลวไหล
เหิงเจียว
ถึงผู้ตงจิว
ระมาตย
ที่มีได้ใจ

เก้าปีก่อนนาง
ไปตงจิวเพื่อใคร
วันนี้นางจะมาที่นี่
เพื่อคนนั้นอีก
ไม่ได้รี

เทียนเจียว
จะมาที่นี่เพื่อ
เรา

แต่ว่า..
หมวดมังกร
ไม่ได้พานาง
มาด้วยนี่

เบื้องหน้าต่อสู้กัน
อย่างดุเดือด ขณะที่ทั้ง
สามตกเตียงกันอยู่

ควันทมอกแน่นหนา
หนวดมังกรต้องคอย
แยกแยะการเคลื่อนไหว
ไหวของคู่ต่อสู้

มันสะกด
ลมหายใจ
ให้แผ่วที่
สุดแล้ว

ดูซิว่าใครจะทน
ได้นานกว่ากัน

มา
แล้ว

แค่
กระบี่?
หลงกล
!!

เป็กรัง

หมึบ

เรา
สู้กับ
ฮิวเบิ้ล
ดีกว่า

สู้กับ
ไทล์
ตัวแบบ
ถึงระลอก

ฮิวเบิ้ล

ฮิวเบิ้ล

เห็บ
ใจ
ซัก

จาวหยางเป็น
ฝ่ายได้เปรียบ

เมฆหมอกหนา
ทึบไม่เป็นผลดี
หมวดมังกรใช้
คลื่นเสียงกวาด
พวกมันออกไป

อาจารย์อา
เยียม

หยวนเทียนกั๊งไม่ได้วิตกไปกับ
อาการบาดเจ็บของฉาวหยาง

ฉาวหยาง
เสียหลัก

หนวดมังกร
จูโจมตีด ๆ

หมัดคาราม
ของเขากำลัง
จะออกฤทธิ์

หนวดมังกร
กลับชะงัก
กลางคัน

ทุกฝ่ายจะ
หยุดนิ่งภาย
ใต้หิมะฆ่า
แข็งของข้า

ฉาวหยางปล่อย
พลังหิมะน้ำแข็ง
รอกอยู่ก่อนนี้เอง

ทัมก็ร์ฝอรรคย์ฆ่า

ทางข้างนอก

ฉิวริ่มพลีสุมบร

เจ้าบรุษที่สวม
นกลด...เร็วมาก

บางข้างผืน

ตำราเมพิลีสุมพร

อย่า
เมื่อ
เมื่อ!

ระเบิด

ฉาวหยาง
เล็กเสแสร้ง
ได้แล้ว

ข้าไม่
ยอมหลง
กลเจ้า
หรือก

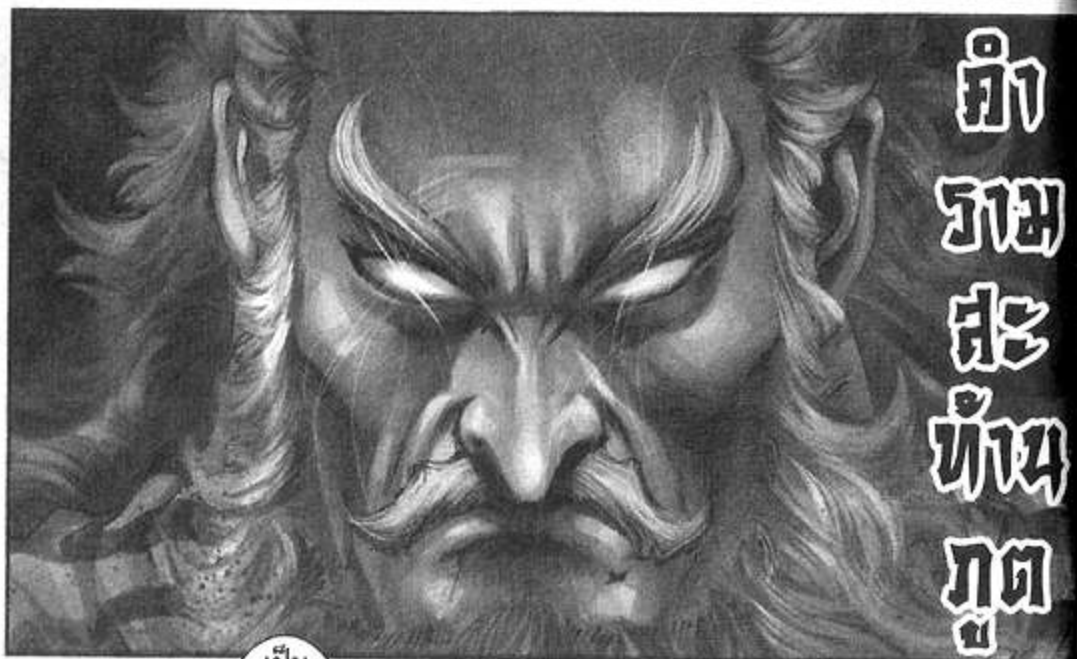

ฉ่า...ฉ่า...
ฉ่า...
ฉ่า...
ฉ่า...
ฉ่า...
ฉ่า...

ฉาวหยางกำลังทำให้
หนวดมังกรประมาท
หารู้ไม่ว่าอีกฝ่ายไม่
ยอมหลงกล

ฉัน
ก็มาสู้กับ
จริง ๆ ะ
ที่

ฉีก
ราม
สะ
ท้าน
ภูต

จ้าวหยางยอม
แสดงแก้วผลึกสี
แดงที่ซ่อนไว้นาน

ฉันรณ
ไปก็เท่า
นั้น

หมวด
มังกร
สกัดแก้ว
ผลึก
โดยเร็ว

แก้วผลึกโลหิตฟ้าจะดูดเลือดผู้ที่สัมผัสมันทันที ก่อนนี้อ็งเจิ้งก็เกือบตายด้วยสิ่งนี้มาแล้ว

แม่...
แล้ว...

ซินป๋อโยให้
ดูดต่อไปเราต้อง
เสียเลือดจน
ตายแน่

เจ้าระ
ดมแม่
ฆ่าหรือว่า
ดมตาย
ก็แม่...

ผนวคมังกรเสีย
เลือดอย่างต่อเนื่อง
หมของเขากลับมา
เป็นสีแดงอีกครั้ง

เบรียง

โ๊ะ!

ซ่า...ซ่า...ซ่า...
อณากรย์กว่า
เจ้าระดม
เพราะฆ่าที่อณ
หรือระเพราะ
เสียเลือด
ระดมตาย
ก็แม่...!!

ผนวคมังกร
จะจบชีวิตลง
แบบนี้หรือ?

พรหมแดน
ตงจิว
กัณธ
ประจิม

กองทัพประจิมรุกราน
เจียงเจียนจินและหลี่จิง
นำทัพรับศึกสุดฤทธิ์

กองกำลังประจิมบุกรุก
อย่างต่อเนื่อง แสดงว่าพวกมันร่วมมือกับ
ฉาวหยางแล้ว ทางด้านบูรพาและพวกจตุภาคี
ก็คงจะเคลื่อนไหวแล้วเหมือนกัน

หวังว่า
พี่ใหญ่
จะปราบ
ฉาวหยาง
ได้นะ

ข้าเป็นห่วงศึก
ทางด้านเกาหลินัก
ก่อนหน้านี้หยางกว้าง
ส่งทัพไปปราบก็
ต้องพ่ายแพ้กลับมา
ตอนนี้สมุนห้าของ
มหาภักสสจะรับศึก
พวกมันได้หรือ

ยี่ผ
ก่าสิง
เมื่องกิง

(แม่ทัพ)

พรหม
แดน
เกาหลิน

หลี่จิง
คาด
ไม่ผิด

กองทัพ
สยามดี
มีแม่
ทัพเด็ด

ท่าน
ประมุข
จงเจริญ

กองทัพที่นำโดย
สมุนห้าโดนตีแตก

ส่วน
แม่ทัพ
ก็โดน
จับ

ธา
เทศน์

พวกมัน
ฝีมือร้ายกาจ
เรารับมือไม่
ไหวแล้ว

ยังมี
คนมาช่วย
อีกเยอะ

ตาม
ไป

เจ้าเอง
หรือ
หรือ

ตัวไหลเข้าไปช่วย
เหยี่ยวในยามคับขัน

ฝ่าสิ่ง พวกอาไล
เป็นใจบ้าง

สิบกว่าวันมานี้
เอาแต่ต่อสู้ ข้า
ไม่รู้ว่าพวกเขา
เป็นใจเหมือนกัน

กองทัพเกาหลี
ร้ายกาจเกินคาด
เราจะรับศึกไหว
หรือเปล่า

ทหารของเราศรัทธาในอาจารย์
พวกเขาต้องฮึดสู้สุดฤทธิ์แน่ ไว้
อาจารย์ปราบจ้าวหยางได้เมื่อไหร่
พวกเกาหลีก็แพ้อเอง

แควตดำ
ฝ่ายเกาหลี่

บ้างจริง พวกมัน
ถวายเป็นชีวิตแบบ
พวกเรายังไงก็ต้อ
ล้มตาย

สิ่งที่ท่านข่าน
ต้องการละ
จัดการหรือยัง

ส่งไป
ตั้งหลายวัน
แล้วละ

คาดว่า
วันนี้ น่าจะ
ไปถึง

ฮ่า ๆ
ขอเพียง
ส่งไปถึง
พวกเรา
ต้องชนะ
แน่

การต่อสู้
ด้านบูรพาทิศ
ก็ไม่สู้ดี

แกว่ผลึกแห่งเดียว
ถึงกับทำให้
หนวดมังกรแย้

ศิษย์ผู้สองคู่
วิชญาชะ
แล้ว

คัมภีร์
สวรรค์
ขั้นสุดท้าย

หนวดมังกร
เสียเลือดไปมาก
ไม่อาจรับมือ
จาวหยางได้อีก

ทั้งเสียเลือด
ทั้งโดนโจมตี
หนวดมังกร
บาดเจ็บ
ขั้นสาหัส

เลือดลม
ของเรา
ปั่นป่วน
แย้แล้ว

หนวดมังกร
ใช้พลังน้ำแข็ง
หยุดแก้วผลึก

ศิษย์ผู้องศ์
เจ้าอัญญา
ดีกว่า

ปัง

เจ้า
ไม่มีฝีมือ
ตูดเสียได้
แต่ทำไม
สู้โรรมไม่ได้
ทรวก

หนวด
มังกร
ลา
ซารด์
ผู้

ตาม
เข้า
ไป

พวกมัน
ฝีมือไม่เบา
คงจัดการไม่ได้
ในปริบทา

ฮ่าๆ
ทุกอย่าง
เป็นไปตามที่
ข้าต้องการ

ข้า
จะ
สู้
เจ้า

หิมะ
ฟ้า
เมฆ

ข้าจะ
ไม่มา
แต่ได้
เจ้า
มุขพศม
ไม่ลอง
ท้า
ตลบตา

ปัง

หิมะ
ฟ้า
เมฆ

อาวุธ
ที่ฟาดมา
แต่ไกล
ก็คือหนึ่ง
ในสิบ
พุทธ
ศาสตรา
นี้เอง

จรวด

เขา
มา
แล้ว

ฮ่า ๆ
รวมอยู่
กันหมด
เลยนะ

จรวด

มาแล้ว
เร็ว
โหด

จรวด

ท่ามอ
เปิดใจบ้างซะ

เทียน
เจียว
มาจริง ๆ
ด้วย

คำทำนาย
ของหยวนเทียนกั๊ง
เป็นจริงหรือไม่

ถ้าไม่เปิดใจ
สุดท้ายก็มา

มหา
กัสสป

มหากัสสปไม่สนใจ
ฉาวหยาง กลับที่
ไปมองชื่อหมิงว่า
ปลอดภัยดีหรือไม่

อาจารย์ดั้นดั้น
มาเพื่อปราบ
ฉาวหยาง

หรือมา
ช่วยเรา
กันแน่

มหากัสสป
ลูกชายเจ้าคนนี
ยังไม่เป็นไร แต่
ลูกศิษย์ห้าคนที่
อยู่เกาะหลีลี
กำลังแย้

หลีฉุนฟง
ขอถามหน่อย
ห้าสมุนพวกนั้น
เป็นไงบ้าง

ทำ
หรือ
ฮืม...
ไม่กล้า
หรือ

ถ้าไหล
กับซาเหย์
ไม่เป็นไร

ที่เหล
อีกสามคน
เบ็ดไปได้อ
เราตีพวกผิด
หรือ

ข้าบอกแล้วว่าวิชาเจ้าไม่ถึงชั้น
อีกสามคนอยู่นี่จริง แต่เจ้ากลับคำนวณ
ความปลอดภัยของพวกเขาไม่ได้

พวกเขา
หากี่จริง

ท่านข้านครับ
พวกเรานำศิษชะ
ของศัตรูมาได้
สามรายแล้ว
ครับ

แต่
พวกเขามา
แต่ศิษชะ
เท่านั้น

ศิษย์พี
เห็นหรือยัง
ข้าเหนือกว่า
เจ้าอีกแล้ว

ถึงเราจะ
ผิดใจกับอาจารย์
แต่ยังไงพวกเขา
ก็เป็นศิษย์พี
ของเรา

เขาเสียลูกสาว
ทั้งสอง ตอนนี่
ต้องเสียลูกศิษย์
อีกสาม

ฝีมือ
ทำได้ดี
มาก

ยอม
สละ
เป็น
สำ
ธ

เจ้าเริ่มกลัว
แล้วละสิ

เจ้าคิดว่า
ข้าจะหวนไม่
ง่ายถึงเพียง
เธอ

เจ้ารู้
หรือเปล่าว่า
ตลอดเวลา
มานี้เจ้าไม่เคย
ชนะข้าเพราะ
อะไร

เพราะเจ้า
ดกกล้า
เกินไป
ใจดี

นี่จะ...
ดกกล้า
ซะอย่าง

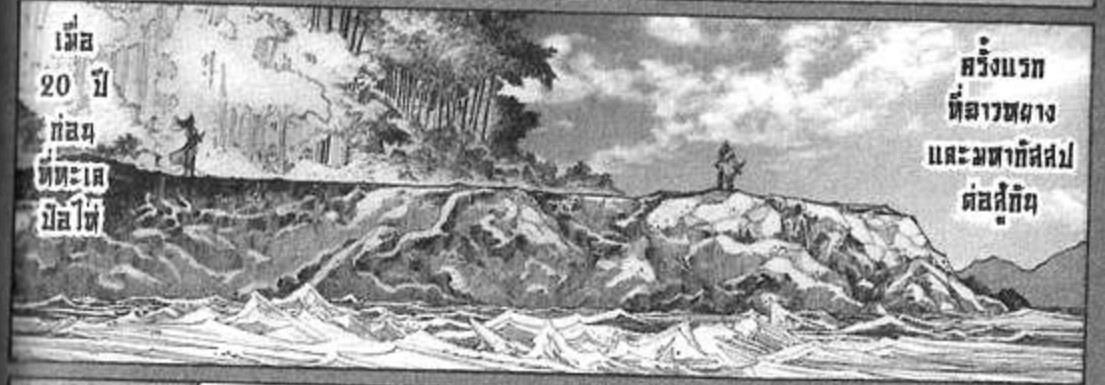

เพราะเจ้า
ดกกล้า
เจ้าถึงต้อง
มาดแม่ม้า
ตลบตมา

ถึงถึงใจข้า
ก็ไม่ยอมเป็น
นมเมือกกอด
อีกแล้ว

ข้าจะ
ดก
เจ้า
...

เมื่อ
20 ปี
ก่อน
ที่ทะเล
ยังมี

ครั้งแรก
ที่ลาวพดาง
และมหาภิรมย์
ตบตีกัน

ข้ารู้ว่าเจ้า
อาศัยการรักษาโรค
เพื่อซื้อใจผู้คน

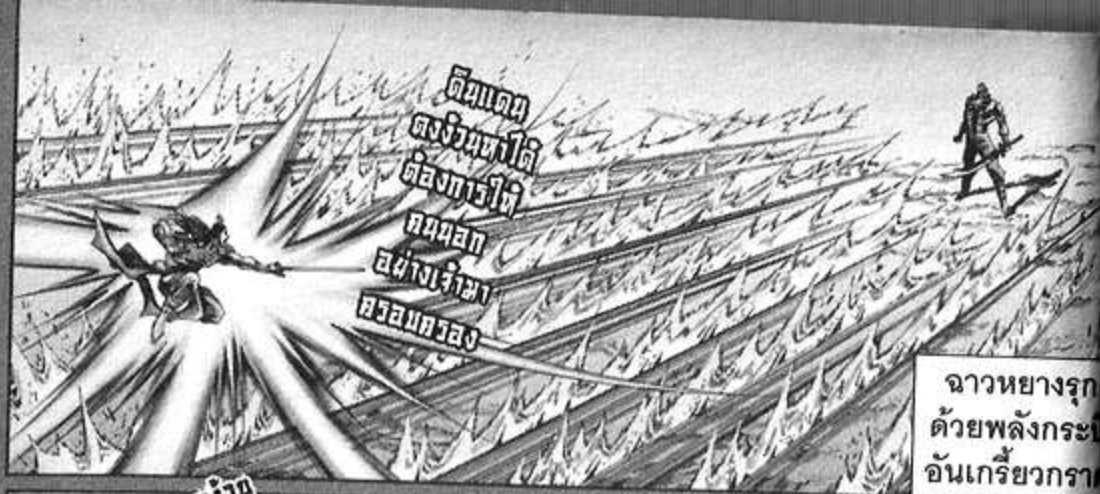
ลัทธิ
สุขาวดี
ของเจ้าที่แท้
ก็เป็นศาสนา
พราหมณ์

ถึงเจ้า
จะรู้

แล้วจะ
ยังไป

ดีใจแค
ดงใจหนักได้
ต้องทอให้
กษัตริย์
อย่างเจ้า
อรุณภรณ์

จาวหยางรุก
ด้วยพลังกระ
อันเกรี้ยวกราด

ดงใจ
เปิดใจ
น้ำใจ

มหากัสสป
โต้ด้วยเพลงดา
ที่ไม่แพ้กัน

ใจเรา
ก็มา
เดินตาม
ก็กลิ้งตั้ง

กระบี่และดาบของ
พวกเขาช่วยสร้าง
ตารางผืนใหญ่บนพื้น

เจ้าข้า
ข้า
เรอะ

จาวหยาง
เดินหมาก
ตัวแรก

น้ำระดม
เจ้าอย่างไร
ขับแก้ตัว

มหากัสสป
เดินหมาก
ตามมา

จาวหยางมั่นใจ
ว่าตัวเองจะต้องชนะ

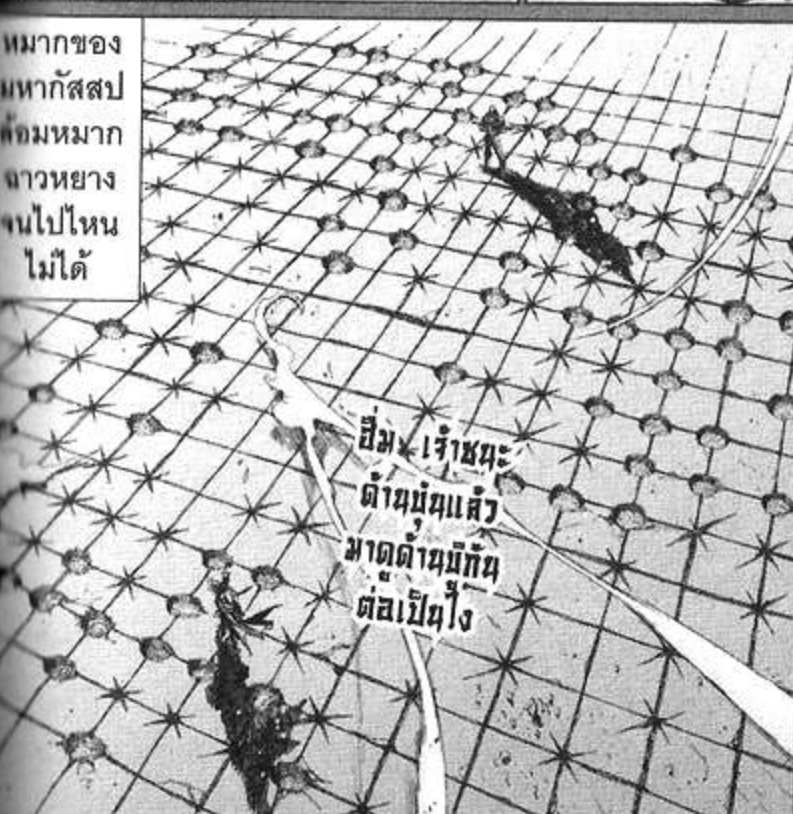
แต่ความจริง
กลับไม่ใช่

ข้า...
แม้ริ้วมี
เปิดใจ
ได้ดังใจ

ออมมือ
แล้ว

หมากของ
มหากัสสป
ต่อหมาก
จาวหยาง
จนไปไหน
ไม่ได้

ฮิม เจ้าหุ
ดำมื่นแล้ว
มาดดำมื่นก็
ต่อเปิดใจ

กระ
หิม
ศึก

หิ ข้าต้องการ
ออมแรงไว้ก่อน
ต่างหาก

หิ
ได้
มี
มาต

ทางข้างเผือก

เรา
จะได้รู้ว่า
ผ้าคลุมศีรษะ
ที่แท้จริง

ฉาวหยาง
ซัดกระโຈມ
ทั้งสองให้พุ่ง
ไปที่มหาภัสสป
ด้วยวิชา
ทางข้างเผือก

ฮึบ

ฮึบ

มหาภัสสป
แก่มือฉาวหยาง
อย่างง่ายดาย

ฉาวหยาง
ดูใจมติด ๆ

มหาภัสสปหลบ
ได้อย่างว่องไว

แต่เห็นผ้า
คลุมศีรษะ
ก็ตระ
เยียงงายมา
ตลกเสียดี

พลังแบบนี้
หาได้จาก
การฝึกฝนวรยุทธ์
แต่มาจากใจ
ต่างหาก

พี่น้องสกุลชื่อเพ็งจะ
มาถึงที่เกิดศึก

พลังที่อบอุ่น
ถึงเพียงนี้ คน
อย่างมหาภัสสป
ทำได้ยังไง

เพลงฝ่ามือ
ของมหาภัสสป
แฝงด้วยพลังแห่ง
เมตตาซึ่งไม่เคย
มีมาก่อน

คนที่แปลกใจ
ไม่ได้มีเพียง
ชื่อหมิง

ภายใน
กระโจม

คนพวกนี้สังเกตการต่อสู้
ของมหาภัสสปตลอดมา
พวกเขาเป็นใครกันแน่...

มหาภัสสปขัดพลังของ
จาวหยางกลับคืน จาวหยาง
ต้องถอยอย่างต้อเนื่อง

มัน
ที่
เจ็ด

ฉุน
สมุทร

ผู้
ที่ไม่ตาย
ของรัก

จับเจ้า
ก็ต้องแม่
อีกตามเคย

ในที่สุด
จาวหยาง
ก็ต้องใช้พลัง
ที่เหนือชั้นขึ้น

ฉุน

ได้
มี
ฆ่า

ม่านพลัง
ของจาวหยาง
โดนทำลาย
อย่างสิ้นเชิง

มันแก่
ฉุนสมุทร
ได้ทรัพย์สิน

แต่ฝ่ามือเดียว
ของเขาก็เอา
เจ้าขุม

ฉุน

เจ้ามีสิทธิ์
อะไรตก
น้ำอีก

ฉวางหยาง
พ่ายแพ้
ย่อยยับ

เขาทำได้ก็แค่
ทะเลาะทะเลาะ
เท่านั้น

งั้นเธอ
คอยดู
ต่อไป
ก่อน
เถอะ

มอบ
แก้วผลึก
มานะ

ฉวางหยาง
ละมหากัสสป
หันไปเล่นงาน
หนวดมังกรแทน

ถึงข้าจะมี
แก้วผลึกอยู่ในมือ
เจ้าก็ไม่น่าโง่ถึงขั้น
ใช้จ้าวพยัคฆ์ขาวเป็น
ตัวประกันนี่หว่า

ข้าไม่เคยคิด
จะคืนแก้วผลึก
ให้เจ้า มันยังอยู่
ที่วังหลวง

แต่
แล้ว

ข้า
สิ้นดี

ของข้า
ไม่ได้เอา
มาขาย
ก็เชิญ

ต้อง
หาทางช่วย
หนวดมังกร

ท่านช่านต้องการ
แก้วผลึกของ
จางเทียนเจียว
ต่างหาก

ห้าม
พ่าย
หนี

แก้ว
ผลึก?

ข้าจะ
มอบให้
เจ้าเอง

เทียนเจียวแอบขโมย
แก้วผลึกของบิดามา
เพื่อใช้แลกตัวกับชื่อหมิง

นางต้องการให้เรา
ช่วยหนวดมังกรขณะ
ฉวางหยางบินสมาธิ
จากนั้นก็ชิงแก้วผลึก

เจ้า
ไปซะ

ชื่อหมิง
เร็วเข้า

ชื่อหมิงไม่ทำให้นาง
ผิดหวังแน่ แต่ว่า...

พวกมัน
หกคนเป็น
ผู้ช่วยของ
หยวนเทียนกั๊ง
หรือไม่

ชื่อ
หมิง

ชื่อหมิงมีอันตรายนะ
พี่น้องสกุลชื่อและ
จุนฟงรีบเข้าไปช่วย

นาย
ท่าน

ชายลึกลับ
อีกสอง
ขัดขวาง

พวกเขาเปิดศึก
ด้วยฝ่ามือเทพ
หกคนต่างคุ้นเคย

พลังฝ่ามือ
เทพหรือไม่

ตัวนี้
ก็ควรมอง
ออกไป
นะ

เอาตัวทั้งหก
เป็นสี่คน
เมืองใหญ่เด็ก
ผู้ครองทมิฬ
มหาศาสดา

วิเศษของเรา
ยากี่ไรตมวก
มราทมิฬ
ที่แสนฝึก
วิชาของเรา

แก้วผลึก
อยู่ในมือ
ของจาวหยาง
อย่างง่ายดาย

จาวหยางฝึกวิชา
โดยทันที

มหากัสสป
รอคู่ต่อสู้
อย่างใจเย็น

น้ำบรรค
วิชาแล้ว

จาวหยางสามารถ
ฝึกวิชาได้ในเวลาอันสั้น

สี
เร็ว

คิมกั้ว
สวรรค์ขั้นที่ 8
สรวงสวรรค์

แน่
แล้ว

จาวหยาง
กระซวกแก้วผลึก
ที่ใช้ปิดผนึก
มังกรไป

เวดส์กัด
ต่อแล้ว

จาวหยาง
คว่ำโลหิตฟ้า
อีกแห่ง

โม่เต็ก
กระซวก

มีทริลเสดัดสม
มองโลหิตฟ้า
น้ำเข้าใจแล้ว

คิมกั้ว สวรรค์ ขั้นที่ 9 โลหิตฟ้า

จาวหยาง
ปล่อยพลังโลหิตฟ้า
ฟ้าสีครามกลายเป็น
สีแดงโดยทั่วกัน

โลหิตฟ้า
คิมกั้วสวรรค์
ขั้นที่ 9
เข้าฝึกสำเร็จ
แล้ว

ฮาฮาฮา
ข้าระเบิดยุค
ที่มีใต้กลาง
เป็นทะเล
เลือด

ฝ่ามือเทพยูไล
สิบท่าถูกบันทึก
ไว้ในสิบบมหา
พุทธศาสตร์

ศาสนาพราหมณ์พ่ายแพ้พุทธ
พวกเขาเช่นฆ่าสมณะเทียนเด็ก
ไปสามเพื่อช่วงชิงพุทธศาสตร์

ชื่อฝ่าได้ชื่อ
ตามล่าศัตรูจน
ได้กระดิ่งอาคม
และคทา
แก้วมลิคนิน

ชื่อฝ่าอยู่ที่แดน
ทักษิณต่อเพื่อ
ช่วยเหลือผู้คน

พุทธศาสตร์
ทั้งสองจึง
อยู่ในดวงวัน

พุทธศาสตร์
ทั้งสี่ขึ้นอยู่
ในการครอบ
ครองของพราหมณ์
และสกุลชื่อกระทั้ง
ตกอยู่ในมือ
ของมหาภักสปล
และชื่อหมิง

ศาสนาพุทธ
ในเทียนเด็ก
แตกแยกเป็น
นิกายต่างๆ

กระทั้งปีก่อนถึง
จะรวมเป็นหนึ่ง
พวกเขาจึงหาทาง
นำพุทธศาสตร์
กลับคืน

หยวนเทียนกั๊ง
รู้เรื่องจึงไปบอก
ความเพื่อให้พวกเขา
จัดการกับชื่อหมิง
และมหาภักสปล

สมณะทั้งหก
เข้าสกัดชื่อหมิง

พวกเขา
เป็นสมณะ
เทียนเด็ก
หาใช่ศัตรู

ได้ชื่อทั้งหก
โปรดฟังข้า
ก่อน

ธรรมะ-ธรรม
สู้รวมไม่ได้ ไม่มี
สะไรต์สองฝั่ง

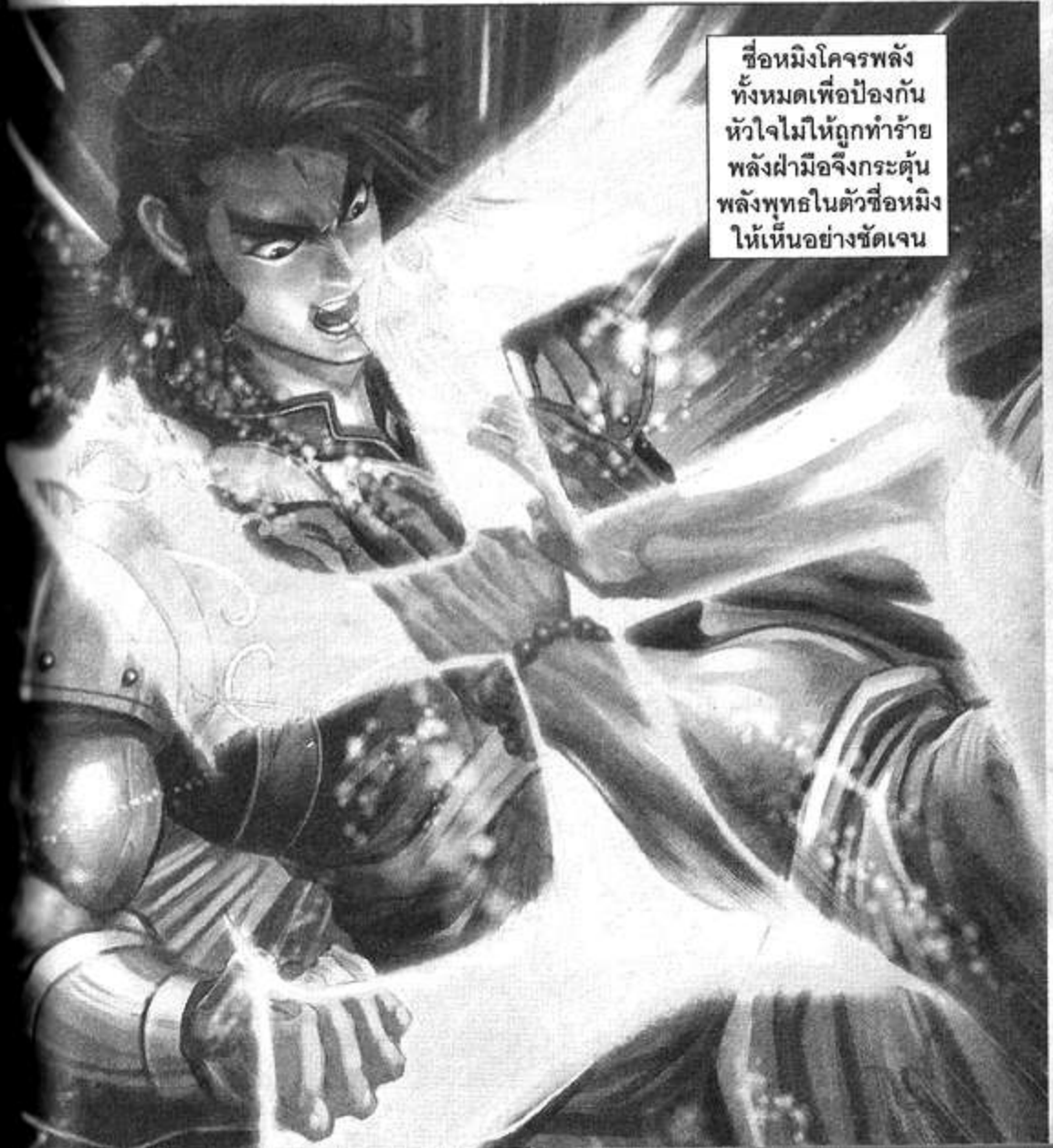

ถึงจะไม่ใช่
ฝ่ามือเทพ แต่ก็
เปี่ยมด้วยพลังแห่ง
พุทธธรรม...ทำไมถึง
ปรากฏกับพราหมณ์
ได้นะ

ชื่อหมีงปล่อยให้
ตัวเองโดนฝ่ามือ

ชื่อหมีงโคจรพลัง
ทั้งหมดเพื่อป้องกัน
หัวใจไม่ให้ถูกทำร้าย
พลังฝ่ามือจึงกระตุ้น
พลังพุทธในตัวชื่อหมีง
ให้เห็นอย่างชัดเจน

นี่คือหลี่ซือหมิง
คนที่บ้าเลือดคนนี้
คือหลี่ซือหมิง?

ดาบ
ดาบ
ดาบ

เขายืนอยู่
ท่ามกลางซากศพ
ที่นองด้วยเลือด
อย่างดีใจ หรือว่าการ
ที่เขาไม่ตายในครั้งนี้
จะมีเหตุทำให้เขา
กลายเป็นฆาตกร
เลือดเย็น

หยวน
เทียนกั๊ง
สะดุ้ง

ก่อนหน้านี้เราไม่เห็น
ภาพนั้น หรือว่าหลี่ซือหมิง
จะเปลี่ยนไปได้

เจ้าเป็น
อะไรไป

ข้าคาดการณ์อะไร
ไม่เคยพลาด แต่ทำไม
ครั้งนี้ถึงเปลี่ยนไป
หลี่จูนฟังถึงจะสู้เรา
ไม่ได้แต่มันก็มีวิชา
ใช้มันเป็นตัวทดลอง
ดีกว่า

แน่จริง
ทำนายว่า
หลี่ซือหมิง
กับหกสมณะ
ใครจะ
ชนะดี

สีหน้าของ
เขาเมื่อคืนราว
กับเห็นภาพ
ที่น่ากลัว

ลองดู
หน่อยก็
ไม่เป็นไร

นั่น...
ซือหมิง

เขากำลัง
ฆ่าคนอย่าง
เลือดเย็น

ความเลือดเย็น
ของเขาไม่ต้องยิปกว่า
มารฟ้าหรือปิศาจสวรรค์
ถ้าเขาเป็นฮ่องเต้ จะตัด
เป็นพระราชย์ที่โหดเหี้ยม

ทำไม
ชื่อหมิงถึง
กลายเป็นแบบนี้
เพราะอะไร

เจ้ามอง
เห็นอะไร

อ้าว
หายไป
แล้ว

เขาเห็นสิ่ง
เดียวกับเรา น้อย
ครั้งนักที่เราจะเห็น
อะไรเหมือนกัน หรือ
ว่ามันจะเกิด
ขึ้นจริง

พวกมัน
ยังไม่ลงมือ
อีก

ฟ่วนสมณะ
พันเด็กพวกนั้น
ไม่รู้จักความจริง

และรู้ถึง
เรื่องราว
ที่ผ่านมา
ของชื่อหมิง

ลูกศิษย์
พราหมณ์สามารถ
เป็นผู้สืบทอดแห่ง
พุทธได้จริงๆ

ขออภัย
ที่ล่วงเกิน

ท่านเป็นผู้
ปราบมารยอม
สำเร็จวิชาพุทธ
โดยไม่แปลก แล้ว
ทำไมอาจารย์ท่าน
ถึงทำได้เหมือน
กัน

เขาทำลาย
วรยุทธ์ตัวเอง
เพื่อฝึกวิชา
ฝ่ามือเทพ

ทำดา
วรยุทธ์

ใช้ความตาย
เพื่อบรรลุวรยุทธ์
ชั้นสูงนับว่าไม่
ธรรมดา แต่กรรม
ของเขาจะสนอง
ในไม่ช้า

เทพฝ่ามือ
ของท่านยัง
สู้เขาไม่ได้

หรือว่า
นายท่าน
ต้องทำดา
วรยุทธ์เ
กัน

อาจารย์
เดินทางผิด
มาแล้ว ข้ายัง
ต้องเดินตามรี

สมเป็น
ชาวพุทธผู้มี
ปัญญา

พวกเรา
มาเพื่อชิง
พุทธศาสตร์
คืน

เมื่อตบหมัด
ฝ่ามือของท่าน
พวกเราที่ระหวั่น

ไว้ทั้งข
บรบลเทพ
ฝ่ามือ

หกสมณะ
ชื่อหมิงเพ็ด
เขาจัดการ
มหาภัสส

ชื่อหมิง
เลื่อนค

ดวงตา

เห็นใน
สิ่งที่ไม่
เคยเห็น

แม้แต่
เสียงร้อง
โหยหวน
ของยูง
ก็ไม่รอดจาก
ประสาท
หู

จมูก

ปาก

โปรดสรรพสัตว์
ด้วยเมตตาจิต

กาย

หายใจ
พร้อมกับ
สรรพสัตว์
เปล่งพลัง
แห่งเมตตา

สีายัก

จับรู้พร้อม
กับสรรพสัตว์
และรวมเป็น
หนึ่ง

ฟ้าดิน
หมิ่นลักษณะ
รับรูด้วย
ปัญญา

นายท่าน
รู้สึกยังไงบ้าง

ใบหน้าของซือหมิง
เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม

ถึงแม้พวกเขา
ไม่ได้ถ่ายทอด
พลังวัตรให้ข้า
แต่ความเข้าใจ
นี้แหละทำให้
ข้าบรรลุอะไรเพิ่ม
ขึ้นมากมาย

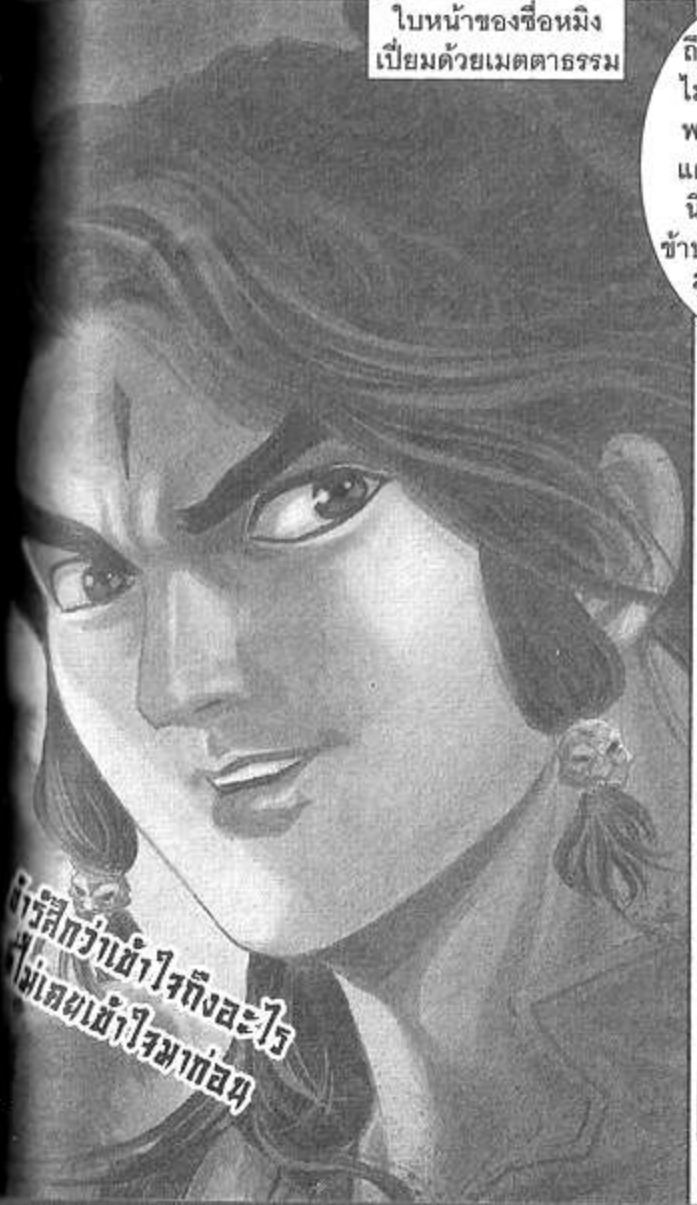
ขอเพียงท่านรู้แจ้ง
ทุกสิ่ง ย่อมบรรลุวิทยุทธ์
ได้ไม่ต่างกับอาจารย์

ขอบคุณ
ที่ช่วยชี้นะ

ถ้ารู้สึกว่ามีอะไรถึงอะไร
ก็ไม่ต้องเข้าไปมาก่อเหตุ

ทุก

สัมผัส

เปิด

ผัส

ชื่อหมิง
เปี่ยมด้วย
คุณธรรม จะ
เช่นฆ่าผู้คน
อย่างเลือดเย็น
ได้อย่างไร

นอกจากชื่อหมิง
ยังมีอีกคนที่บรรลุ
วิชาอย่างรวดเร็ว

ยังมีอีกคน
นัก โสฬิต

โสฬิต ฆ่าระบ
ชีวิตเจ็ดชั่ว

พิรุณเลือด

ปัง

ยังมีอีกคน

พิรุณเลือด
ไม่อาจเข้าใ
ตัวมหาภัส

ดาบคู่โสฬิต

มหาภัสสป
ตอบโต้

คอง

พิรุณเลือด

เศษแก้ว
กระเด็น
ไปทั่ว

ยังเอง

ผู้คนที่ต้องพา
กันป้องกันตัว

หนวดมังกร
ช่วยตัวเองได้
แต่ว่า

เห็นมุเรียว
ถอยไป

หลบไม่ทันหรอก
เราเห็นนางถูกจ้าวหยาง
ฆ่าด้วยแก้วผลึก

เศษแก้ว
แตกไปแล้ว

ผมวมเห็นมึง
มุดราแม่โลเรอ
ฆ่ามึงตั้งตม
ไม่ยอมให้สาวหยาง
ตีร้ายเจ้าทรลก

ชื่อ
หมิง

วิมุ้จะ
ไม่มีตมดี
ต้องตม
สุมุ้ทรลก

นาง...
ไม่ตาย
ชวีลมุ้

ทำไมตัวเอง
ไม่พบแก้วผลึก
ให้เขา

เจ้าทำไป
เพื่อช่วยข้า
อย่าโทษตัว
เองนั้กเลย

หลายปีมานี้
เจ้าคอยสนับสนุนข้า
ข้ากลับห่วงแต่เรื่อง
บ้านเมืองจนไม่
สนใจเจ้า

จบศึกนี้แล้ว
เราจะกลับไป
แต่งงานกัน
ที่เมืองหลวง
เจ้าจะเป็น
ฮ่องเฮา
ของข้า

ชื่อ
หมิง

ทำไม
นางไม่ตาย
เราผิดอีก
แล้ววี

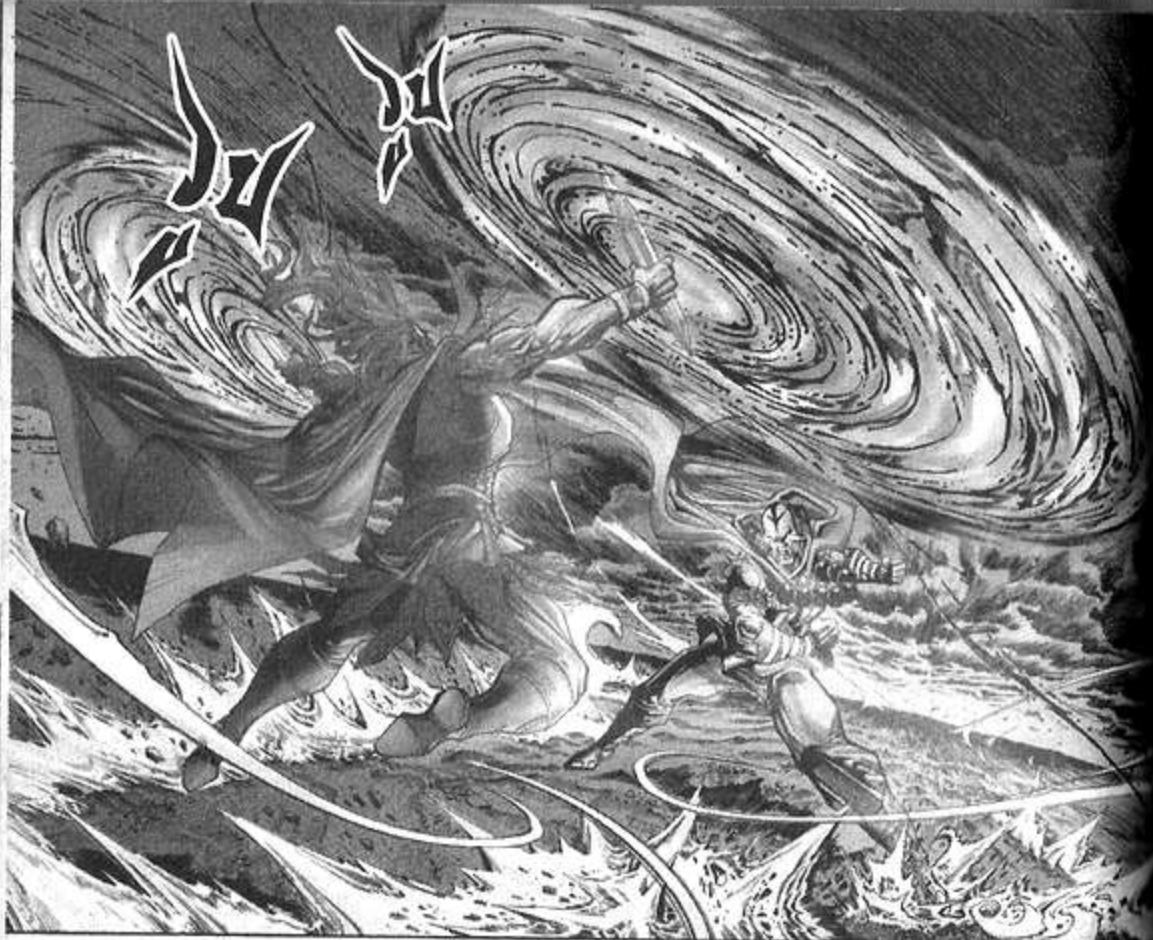
ยังคิด
จะถล่มอีก
ต่อไปอีก

ไม่ใช่มุไร
ข้ายังมี
สาวหยาง

มหากัสสป
มฤคธรม
โลหิตยังฝัง
มีมายุสี่ลตลิก!

มหากัสสป
เข้าใกล้อย่าง
ไม่หวาดหวั่น

แต่มีเอง
เทรล

เจ้ารับ
ได้สอง
ลูก

แต่จะรับได้ถึงสาม
หรือเจ็ด

อย่า
กลัว
ไม่ออกหัด

จาวหยาง
เล่นงาน
มหากัสสป
สำเร็จ

ใช้เลือดของเจ้า

เป็นอาชารของ
โลหิตฟ้าทะเล

ข้าระแวงภัย
ส้ายุกเหิงงกรรม
ด้วยเลือดของเจ้า

พายุฝนที่พัดหวน

นี่ไม่ใช่โลก
เรากำลังตก

จาวหยางรุก
ด้วยท่าไม้ตาย
หมายปลิดชีพ
มหากัสสปให้ได้

กัสม์มีกำลังเจ้า
ตัวขลุ่ยแสงธรรม

วิช่ที่จะให้เราได้
เห็นพระโสมนัส

จาวหยาง
ประมาทอาจารย์
อีกแล้ว

เขาจะ
แสดงฝ่ามือเทพ
แล้ว

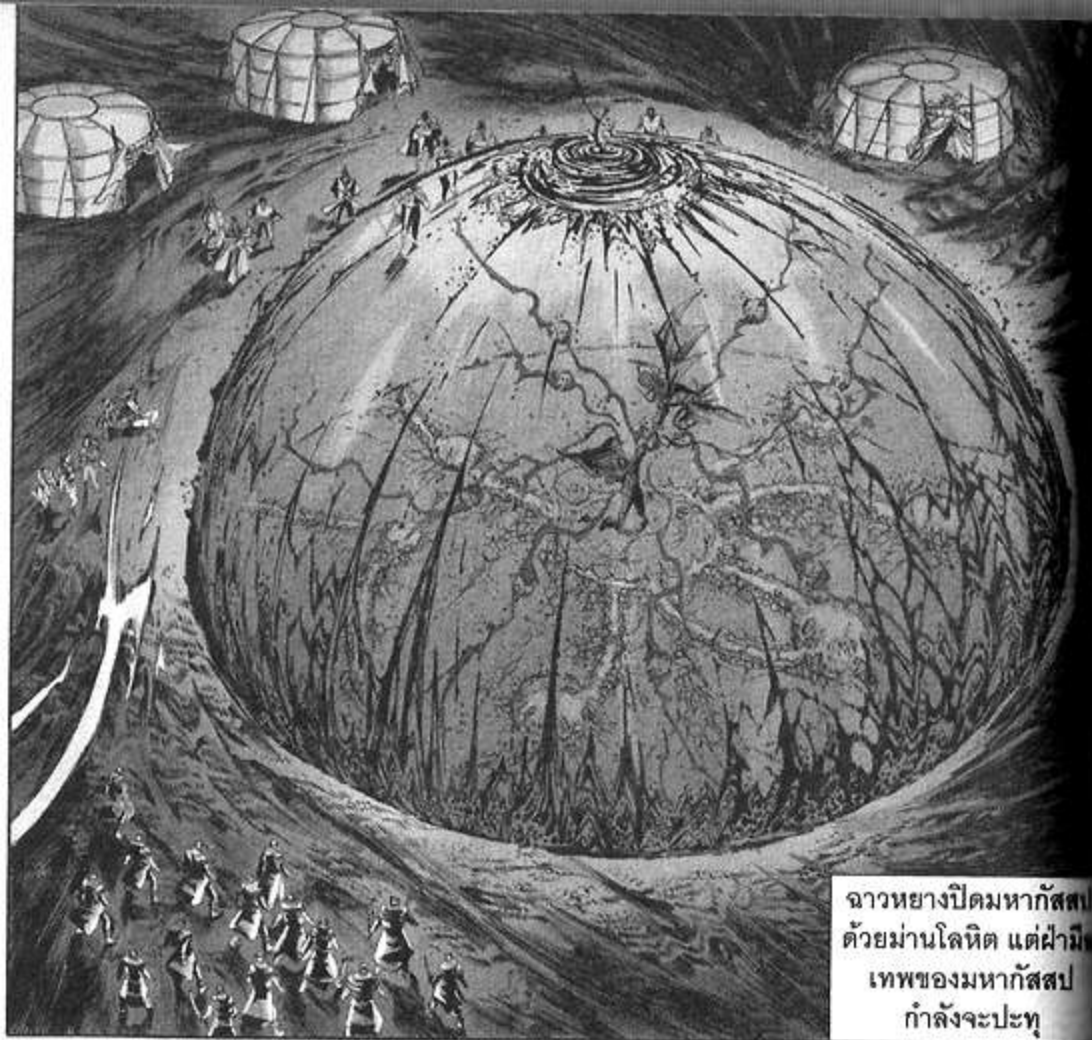

กร๊ม

กร๊ม

พระโสมนัส
ปะทะ
เลือดล้างหน้า

กร๊ม

ฉาวหยางปิดมหากัสสปด้วยม่านโลหิต แต่ฝ่ามือเทพของมหากัสสปกำลังจะปะทุ

เจ้าจะใช้ลูกไม้อะไรอีก

ถ้าเราคิดว่ามาที่นี่เมื่อมีมนุษย์ของเราละก็ เราดูทุกมันเกินไป

ฉาวหยางถ่ายทอดพลังมหาศาลออกมาสู่อรอบๆ

ทำไม?

ฉาวหยางเจ้า?

ฉาว

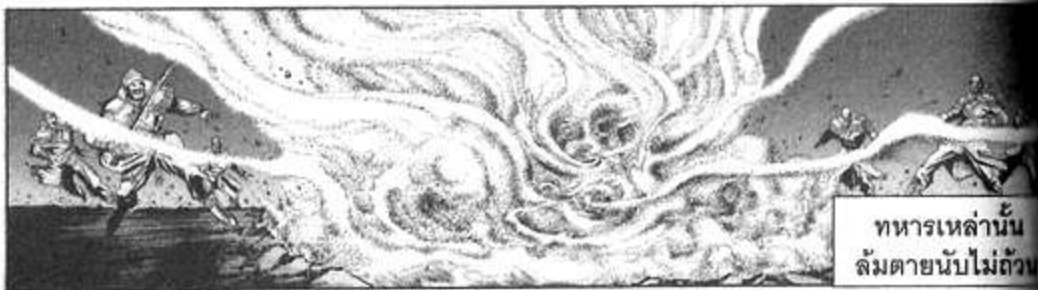
ฉาว

อาจารย์... ฉาวหยาง

หรือว่า... เขาจะ..

อาวตมาง-
เร็กซ์อะไร
นี่ไปเสียเลย

ที่สับสนที่ผิดมาก
ที่วิเศษที่ถึงร่วมมีกันตน
ผลที่สักร้าตองงวอีกสะที่
ถ้าจะสู้ดูที่กันบรรณรมย์ได้งใจ

วิเศษที่ออกจากข้าจะ
ล้มตองที่สับสนที่ได้อันแล้ว
ข้ายังตองการที่จัดที่ตร
ให้มันไปจากตองงวอีกด้วย

เหนือแผนยัง
ซ่อนด้วยแผน
เห็นที่การตาย
ในวันนี้จะนับไม่
ถ้วนเสียแล้ว

ฉวหยางแกลิ่งน้ำ ก็เพื่อล่อให้ศัตรู มารวมตัว จะได้ กำจัดทีเดียว

อ๋อ แกลิ่งน้ำ เสร็จ

พวกเรา หลงกล อ๋อแล้ว

อาจารย์..ฉวหยาง ซ้ำเข้าใจแล้ว ที่เรารอดตาย ที่สำนักเที่ยงธรรมนั้น เพราะเขาตั้งใจ ไว้ชีวิตเรา

มันสกัดเรา เพื่อไม่ต้องการ ให้เราไปขัด ขวางมัน

เขาเปิดศึก กับเรา เพื่อไม่ให้ พวกจตุภาคี มาจู่หน้า

ไม่จริง เรายังไปแล้ว เรายังทำตาม ประสงค์มีา ตลกลมา เรายัง...

เห็นสติ... คบพรรค... ฝึกสมุท... ฝึกสามปี... ก่อน

จากอ๋อที่ ไม่แพ้คุณคุณ... ให้เจ้าสืบทอดตรงงัวมา... เมื่อทำผิดให้หมดที่เดียว... เรื่องที่ระดมมากที่สืบทอดเป็นของ... ยึดสองที่สาม โต้โทษ

อ๋อ.. อ๋อ... โดยละเอียดแล้ว... ยังโดยเจ้า... หลอกใช้อีก... ...ที่ไป...

ไม่จริง
ข้าเปลี่ยนแปลง
มดีฟ้าได้
ข้ายังมีเด็กปีศาจ
ข้าจะสร้างให้นาง
เป็นใหญ่

พวกเจ้าไม่มี
โอกาสหรอก
ถึงนางจะเป็น
บุตรของข้า
แต่ข้าจะไม่ยอม
ให้นางมีชีวิตอยู่

เจ้าทะเยอทะยาน
เกินกว่าที่จะ
ให้อยู่เพื่อทำร้าย
ตงจ้วนได้อีก

เด็ก
ปีศาจ

อย่า
เพิ่งไป

จะหนี
ไปไหน

ซบ

ดวงโลหิต
กำลังเข้าใกล้
เด็กปีศาจ

ซบ

แล้วระเบิดดับพร้อมกับ
ร่างของเด็กปีศาจ

อามิตต
พุทธ

จุดภาคีสง
สัญญาณ
ขอความ
ช่วยเหลือ

พวกเราเห็น
สัญญาณนี้
จะต้องมาช่วย
กำจัดมันแน่

ซบ

ไม่มีฤทธิ์หรอก
แต่ไม่มีอะไร
ยังระเกะ
พวกเจ้า
เป็นมด
สุดท้าว

เราไม่
รอดหรือนี้
เป็นไปไม่ได้
เราไม่น่าอายสัน
ขนาดนี้

ปัง

ข้าจะกำจัด
คนชายชาติ
อย่างเจ้า
ก่อน

ปัง

เหยียนก๊วย
เข้ามา
ขัดขวางไว้

ห้ามทำร้าย
อาจารย์

เราไม่ผูก
มิตรศัตรู
เราก็ไม่ใส่ศมุต

พลังของ
แก้วผลึก
หาได้ต้าน
กันง่าย ๆ

อรณ
วิริยะ

ไปตาย
จนไปแล้ว
ถึงเวลา
ที่พี่น้อง
ทุกคน

ท่านชาน
ทำเพื่อตงจ้วน
แต่ว่า..

ปัง

หกสมณะไม่ขอ
แทรกแซง
เรื่องคนอื่น

มา
ฝน
โลหิต

สี่ขั้ว
เทียงธรรม
ไม้ตองการ
ศิษย์ชั่ว
สย้างเจ้า

ฉาวหยาง
เจ้าผิดแล้ว
นอกจากเด็กปีศาจแล้ว
ข้าจะไม่ยอมให้เจ้า
ทำร้ายใครอีก

อะไร
กัน

ทำไม...?

เขา..ยื่นมือ
ช่วยศัตรู
อย่างเรา

มนุษย์ผิดกันได้
แต่ต้องให้โอกาสกลับตัว
เจ้าทำแบบนี้ล้างบาป
ตัวเองไม่ได้หรอก

ผิด

ทำไมไม่ให้
โอกาสพวกเขากลับตัว
ตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้
พวกเขาก็ไม่เคยฆ่าใคร
ไม่ใช่

จิน
อ๋อง

นึกไม่ถึงว่า
เขาจะใจกว้าง
ขนาดนี้

เขาคูควรแก่
ความเป็นใหญ่
แต่เราจะยอม
ทำตามมติฟ้า
งั้นหรือ

จุดภาคีฆ่าไม่ได้
เพราะเวรย่อมระงับ
ด้วยการไม่จองเวร
แถมองคนรอบข้าง
เป็นที่น้องแล้ว
สงครามจะเกิด
เธอ

หยวนเทียนกั๊ง
ล่อคนนอกทำร้าย
ชาติบ้านเมือง
ข้าไม่กำจัดพวกมัน
ตั้งวันจะต้อง
เดือดร้อน

ชื่อหมิงเข้าใจ
ในคำพูดของเหยียนกั๊ง
ที่ว่าคนนอกก็เป็น
คนเหมือนกัน

พวกท่านจงฟัง
ก่อนนี้ตั้งวันถูกพวกเจ้า
เป็นความผิดของเรา เมื่อข้าครองราชย์
จะเปลี่ยนแปลงความคิดนี้ให้จงได้
พวกท่านจงกลับไปก่อนเพื่อหลีกเลี่ยง
การบาดหมางระหว่างเราจะได้อหรือไม่

ชื่อหมิง
เติบโต
แล้ว

ชื่อ
หมิง

พูด
ถูก

จิตใจ
อันกว้างขวางของเขา
จะต้องเป็นช่องโหว่
ที่ตีได้แน่

เจ้า... ถ้าพูด
โง่ๆ ก็ผิดได้
ข้าไม่ตกลง
เจ้าชรอก
ข้าจะฆ่า
พวกมัน
ซะอย่าง

งั้นข้าก็จะ
ขัดขวางเจ้า
เพื่อความสงบ
ของชาว
ตงจ้วน

เจ้าทำได้
แหละ

ฮึ

ฉวางหยาง
หมายจุโจม
กลับไม่พบ
ชื่อหมิง

ตาย
ไปแล้ว

ฮึ

ชื่อหมิงบรรลุ
ทุกขั้นสูง
ถึงจุดหน้า
เกินคาด

พลังเทพชั้น

นายท่าน
เยี่ยมไป
เลย

ฮึ
ฮึ

ฉุนฟง
เข้าใจการที่นี้เอง
เจ้ากับหนวดมังกร
พักรักษาตัวก่อน

ตอนนี้ชื่อหมิง
ไม่ต้องให้เรา
ช่วยแล้ว

ศิษย์น้อง
ลืมเรื่องอดีตซะ
ไปกับข้า

แค่นี้คิดจะ
ชื่อใจเราอะ
ถึงเรากำนวนพลาด
แต่มันก็ไม่เก่งไปกว่า
เราหรอก

หยวนเทียนกั๊ง
วันหน้าข้ายังมี
เรื่องต้องขอชี้แนะ
เจ้าจะยอมร่วมมือ
กับจุนฟง
หรือไม่

หลี่จุนฟง
เก่งมาจากไหน
เราถึงต้องร่วม
มือกับมัน

ทำทาง
เสแสร้งของมัน
นำหมันได้
ที่สุด

ข้าไม่
ยอมร่วมมือ
ซะอย่าง

ศิษย์
น้อง

ครั้งนี้เขา
พลาดไปมาก
ต้องตามไป
ดีกว่า

ประสภหดี
ให้เวลาเขาอีก
หน่อยเถอะ

ฮะ
ฮะ
ฮะ

เทียนเจียว
พวกเราไปกัน
ได้แล้ว

ข้าขอ
อยู่ต่อ
นะคะ

ชื่อหมิง
ปกป้อง
เทียนเจียว
ได้แน่...

จันพ่อ
ไปนะ

ประมุข
เจ็บบ่อย
เลยดีกว่า

พี่น้องสกุลชื่อ
หมิงหมดมังกรไป

ไอหนู
จะต้อไป
ถึงไหน

อาจารย์
ข้าคิดได้
แล้ว

ในเมื่อ
ประเทศต่างกัน
ยังเป็นมิตรได้
ทำไมพวกเรา
จะเริ่มต้นใหม่ไม่ได้
จบศึกครั้งนี้แล้ว
ศิษย์จะขอคุยกับ
อาจารย์นะ

พี่

พวกเขา
ผูกพันราวพ่อลูก
กลับมาคืนดี
วิเศษที่สุด

ในเมื่อ
พุทธศาสนา
อยู่ในมือของผู้ปราบมาร
พวกเราทั้งหมดหวัง

หากมีวาสนา
พวกเราคงได้
พบกันอีก

น้ำซึม
ทำไมต้อง
ไปทั้งหมด
คิดว่าน้ำ
ต้องแม่
หรือใจ

พยายาม
จะหนี
แต่หนี
ไม่ได้

ผนึกสมุทร

ชาวเมฆา

สมุทลพทมิ

ผู้สดง

กัมภีร์
อรรถกถา

แห่งมรกต

ทางช้างเผือก

มาทมิฬ

แก้วผลึก
กระจัดกระจาย
ด้วยแรงปะทะ

ผู้คนป้องกันตัว
ให้วุ่นวาย

ท่าน
ประมุข

มหากัสสปะบัดเสื่อคลุม
ช่วยเทียนเจียวไว้

เทียนเจียว
ที่นี้อันตราย
เจ้าไปก่อน

ก่อนหน้านี้
ยังกลัวเขา
จะไม่ปล่อย
พวกเรา

จุดภาคก็เช่นกัน
กำลังของพวกเขา
กำลังจะมา พวกเขา
จงไปสมทบ เพื่อหยุดยั้ง
พวกเขา อย่าให้มา
เดือดร้อน

ท่านไม่เสียใจ
ที่พาข้ามา
ไซ้ไหม

กลับจางอัน
เมื่อไหร่ ข้าจะขอเป็น
ลูกสาวท่านอีกคน
ห้ามปฏิเสธนะ

เทียนเจียว
จากไปอีกคน

เหลือเพียง
ค้อนคู่ และ
มหากัสสป

เขาอยู่เพื่อ
จุดจบของ
ฉาวหยาง

ฉาวหยาง
ในเมื่อเจ้า
ต้องการไถโทษ
ทำไมยังทำผิด
ต่อไป

ไม่ต้องมาเสแสร้ง
ฆ่าเจ้าได้แล้ว
ข้าจะกำจัด
อาจารย์เจ้า

จาวหยางจูโจม
อย่างดุเดือด

ตีพิชิตชัย

อิม

ฮิม

ชื่อหิมจับ
มือจาวหยาง
อย่างรวดเร็ว
พลังของเขา
ไม่ค่อยไปกว่า
ผู้เป็นอาจารย์

ถึงกระนั้นแก้วผลึก
สองแท่งก็พุ่งสู่อหิม

ชื่อหิม
เตะแก้วผลึก
ออกไป

แก้วผลึกช่วยให้
จาวหยางบรรลุวิชา
แต่ก็ทำอันตราย
ชื่อหิมไม่ได้

วิชาระ
บัพพิชิต

เราบังคับให้มัน
ใช้ฝ่ามือเทพยังไม่ได้
ทำอันตรายลูกศิษย์
ของมันก็ไม่ได้

ความเชื่อมั่นของจ้าวหยา
ต้องหมดไป เพราะ
ลูกศิษย์ของมหากัสสป
เป็นความอัปยศที่เขาจับไม่ได้

สวรจิต
พิโรธ

ไม่จำเป็น
เพราะแม้แต่
โอกาสที่จะ
แสดงทำนี
ก็ไม่มี

แสดง
ท่ามือ
เทมูโล
ของเจ้า

ยัง
ใจ
จะ

ไฟสีตวิศลัมถตั้ง

จะ
จะ
จะ
จะ

เจ้าพูดถูก
ข้าไม่ควรเช่นฆ่า
เพื่อไถ่บาป
เราเลิกสู้กันได้แล้ว
ถ้าเจ้าเป็น
ลูกศิษย์ข้า
ก็ดีสินะ

ต่อไปเจ้า
ชี้แนะจุดฟง
กับหยวนเทียนกั๊ง
ให้ตึกก็เหมือน
กัน

ต่อไป
เทร
๘๘๘๘

เจ้าหมายไถ่บาป
ด้วยวิธีเช่นฆ่า เจ้าหาว่า
สุขาวดีของข้าชั้วนักหนา
แล้วเจ้าละ ไม่ชั้วยิ่ง
กว่าเราละ

ข้าดูหมิ่น
มหาภัสสป
มาตลอด
ไม่ดีกว่า
ฉันกั๊งมี
ลูกศิษย์
แน่นใช้ได้

ส่วนศิษย์
ร่วมสำนักของข้า
มีแต่คนเลว
อย่างชั้วน่วางจื่อ
หยวนเทียนกั๊ง

มหาภัสสป
หลังจากฆ่าคินสติ
สองสิ่งที่ยากทำคือ
ไถ่บาปกับล้มเจ้า
อย่างแรกข้าเลิกคิดแล้ว
แต่อย่างหลัง...

ข้า
ต้อง
ทำ
ให้ได้

เป้าหมาย
ของเขายังไงก็เพื่อ
ล้มอาจารย์อยู่ดี
แต่ว่าเขาจะสู้
อาจารย์ได้ยังไง

หรือว่า...
แน่แล้ว

ถึงเจ้า
ไม่เคยชนะ
แต่ยังไง
เป็นศัตรู

ข้าเข้าใจ
ความต้องการ
ของเจ้า

อาจารย์

ไฟเมื่อเจ้า
อดหากตาย
ข้าจะ
สังหาระให้

ปฐมาสังหารวม

ปฐมา

มหากัสสป
แสดงฝ่ามือ
เทพยูไล
เพื่อให้เขาตาย
อย่างมีเกียรติ

ชื่อหมิง
เคาไม่ผิด
ฉาวหยาง
ไม่ตอบได้
แม้แต่บ่อย

วรยุทธ์
ของเรา
สูญสลาย

เราพ่ายแพ้
อีกจนได้

จาวหยาง
ไม่เหลือ
อะไรอีก

แต่แววตา
ของเขา
ไม่ได้ละ
ไปจาก
ที่แห่ง
หนึ่ง

นั่นคือกระโจม
ของเขา

เขาเดินร่น
เพื่อไปที่นั่น

เขายังมี
สิ่งสำคัญ
ในชีวิต

เป็นสิ่งที่เขา
หวงแหนที่สุด

นอกจากการไต่บาป
และแก้มือแล้ว...

จางชิงฟง..

มหากัสสป
ซ้ายอมแพ้เจ้าแล้ว
ไม่ว่าในด้านรบ
หรือว่ารักซาก็
แพ้เจ้า

ข้าขอมอบ
ร่างกายของ
ชิงฟงให้เจ้า
ข้าเชื่อว่า
นางมีความสุข
ที่ได้อยู่กับเจ้า
มากกว่า

คนตาย
ควรคืนสู่สุคติ
เจ้าพานาง
ไปด้วยเถอะ

ในที่สุด
เขาก็ต้อง
บิทาน
จากเจ้า

ข้าจะฝืนกฎ
เพื่อบอกเจ้าว่า
..ขอบคุณ

รบกวน
ด้วย
ไอ้ไลน์

มหากัสสป
ใจคำพูดนั้น
จึงรีไปทันที

ซึ่งฝัง ตั้งแต่พวกเรารู้
แยกทางกันก็ไม่เคย
เรสซูนาก็รู้สึก
ตสมุมิเรารู้ได้แต่เพียง
เบ็ญศรีจึงสั่งให้ทำ
เรารู้ได้ไรหรือเปล่า

เมื่อ
เจ้าพลไร
ข้าก็ไม่ขอ
อะไรอีก

มร

มร

แล้วจัด
งานแต่งงาน
กับเทียนเจียว
ให้เสด็จแม่
ดีใจ

เอ๊ะ!
นั่นมัน..

ตาขิมมย์

คนพวก
นั้น

อาจารย์
คงจะต้องการ
อยู่คนเดียว
ละมัง

เราไปสมทบ
กับพวกคนอื่น
ก่อนดีกว่า

กลับจากอันเมื่อไหร่
จะขอเสด็จพ่อให้ผูกไมตรี
กับประเทศเพื่อนบ้าน
จากนั้นค่อยคุยกับ
อาจารย์

มูขิมมย์

สนุก
เป็นบ้า
ฆ่าทิ้ง
เสียตาย
นัก

ชาวตงจ้วนเชื่อไม่ได้ชักคน
จาวหยางย้อนกัดพวกเราได้
เจ้าหลี่ชื่อหมิงก็ต้องมีแผน
คิดร้ายเราเหมือนกัน

พวกเขา
ไม่เชื่อเรา
หรือนี่

นั่นนะสิ ถึงมันจะหวังดี
เราก็ไม่จำเป็นต้องรับไมตรี
เราจะบุกเข้าเมืองซะอย่าง
ใครจะทำไม

มันคิดว่าเรา
จะยอมเชื่อฟังมัน
ตกลงสินดี

ชื่อหมิง
สังหรณ์ไม่ดี
ไม่กล้า
มองด้วย
ตาพิพย์อีก

และไม่กล้า
ฟังด้วย
หูพิพย์

เขาไม่เคยรู้สึก
กลัวอะไรมาก
เท่ากับตอนนี้
ซึ่งเขาก็ไม่รู้
เหมือนกันว่า
เพราะอะไร

แต่แล้วเขาก็
ค่อยๆ เดินมา
ยังทุ่งหญ้าแห่งนี้
ทั้งที่ไม่อยากจะมา

เหงื่อของเขา
อาบเต็มใบหน้า
ด้วยภาพอนาคต
ที่เขาไม่อยากจะ
เชื่อสายตาตัวเอง
เขาหวังว่าภาพที่เห็นนั้น
เป็นเพียงภาพลวงตา

สิ่งที่เขา
เห็นนั้น
เป็นศพ
เปลือยกาย
หัวขาด

คง
เพียง
เดียว

ตำนาน
มังกรพญาดำ
มังกรราชวงศ์ตั้ง

ความเมตตาของเขา
กลับนำมาซึ่งการตอบแทน
ที่เจ็บปวดแสนสาหัส
ผู้หญิงที่เขารักที่สุด
ต้องรับกรรมเพราะ
ความเมตตาของเขา!!

ข้ายอมทำร้ายคนทั้งโลก

ตาม : เทพโทษด้วยศต
 โสณเทพศตด้วยโทษ
 ตสม : เทพโทษด้วยโทษ
 เทพศตด้วย
 ศตเป็นธรรม

เคยมีคนถาม
 ขงจื้อว่าปฏิบัติความ
 คุณธรรมกับผู้ที่ทำผิด
 ต่อท่านถูกหรือไม่

เทียน...
 เทียน
 เจียว

ขงจื้อก็ตอบว่า
 ถ้าทำเช่นนี้แล้ว
 จะทำเช่นไรกับคนที่
 ทำผิดต่อท่าน

ควรทำดี
 ต่อคนที่มาดี
 และร้ายต่อคนที่
 มาร้าย...

มันถึงจะ
 ยุติธรรม

โ...ฮัก

ฮั่ง
 ผู้ต้อง
 ไขโซ
 ทวาม
 จริงจัง

ข้าทำไว้ให้เจ้า
 ต้องตาม...
 ข้าทำร้ายเจ้า

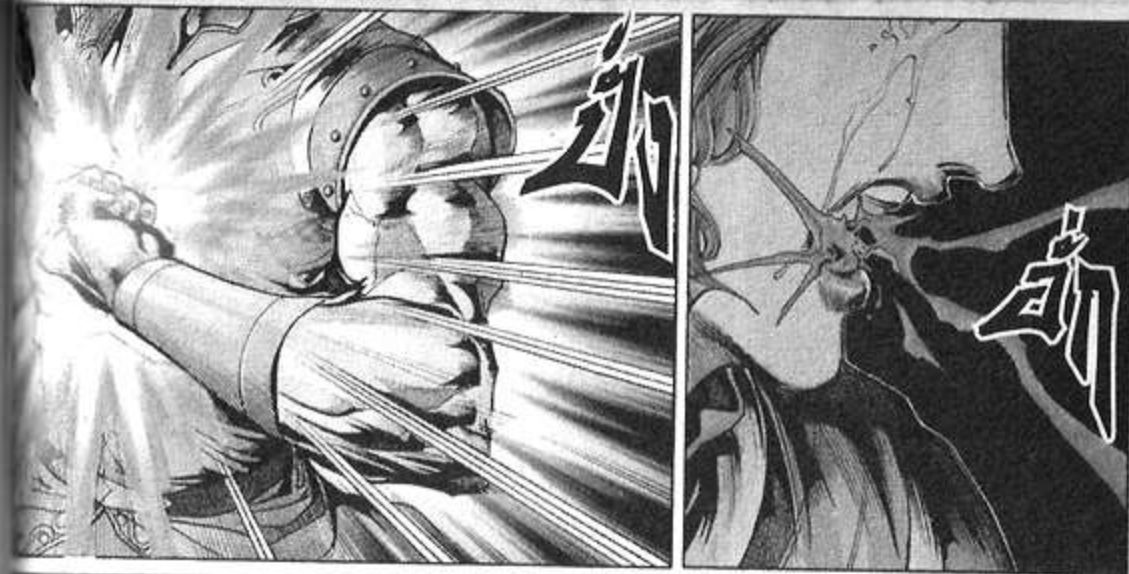
ฮั่ง

ข้าทำให้เจ้า
ต้องตาย...
ข้าหลงเชื่อ
คนอื่น

ข้าเมตตา
ไม่เข้าเรื่อง
ข้ามิยั้ง

ข้าผิดเอง
เขี่ยๆเรี่ยว
ข้าทำให้
เจ้าตาย

ซึง... ซึง... ซึง...

ชื่อหมิงทูปติ
เพื่อลงโทษตัวเอง
อย่างคลุมคั่ง
แต่ก็ไม่สามารถ
ทำให้เทียนเจียว
ฟื้นชีพ

ในที่สุดชื่อหมิง
ก็นิ่งราวกับ
ไร้ความรู้สึก

เพลิงไฟ
ลุกโชน

เพื่อปิดภาพ
น่าเกลียด

เขารช่วยเผา
ร่างคนรัก

ก่อนหน้านี้เขาเพิ่งจะเห็น
อาจารย์เผาร่างคนรัก
ตอนนี้เขาต้องทำ
แบบเดียวกัน

เพียงแค่
มหากัสสป
สามารถวาง
ซึ่งทุกอย่าง

แต่หลี่ชื่อหมิง
ยังวางไม่ได้

ด้วยเหตุนี้
ความแค้นจึงรวมกัน
อยู่ที่หัวอกของเขา
พร้อมที่จะปะทุ

ฮา ๆ เล่นงานนั่น
เพื่อให้ไอ้หนูรู้ฤทธิ์
ของพวกเขา

ขอเพียงกำลัง
ของพวกเขามาก็
เราก็ไม่ต้องกลัว
ใครอีก

ว่าแต่เรา
ทำให้นั่น
กลายเป็น
แบบนี้
มันจะจำได้
หรือเปล่า
ก็ไม่รู้

อ้าว!
ไอ้หนูมาแล้ว

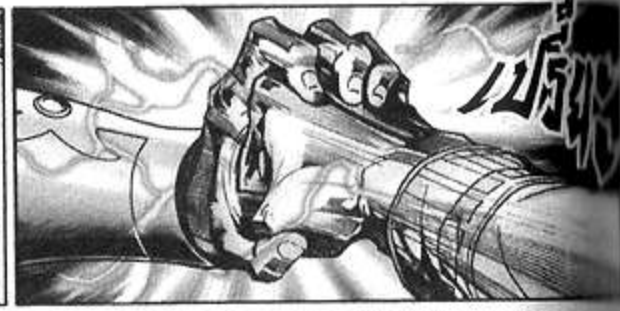
เห็นผู้หญิง
ของเจ้าหรือยังล่ะ นี่คือผล
ที่เป็นศัตรูกับเรา

แค่ทำทาง
บาดเจ็บของมัน
ก็บงบอกว่า
อาการสาหัส

ซึ่มหมิงบาดแผลเต็มตัว
เพราะทำร้ายตัวเอง
พวกจตุภาคีย่อมไม่รู้

หยวนเทียนกั๊ง
ค่านวนพลาด
เขาไม่อาจยอม
รับความจริง

หลี่ซือหมิง
หลี่จุนฟง
ข้าไม่ยอม
แพ้

ข้าท่านายพลาด?
ไม่จริง

อาจารย์
หยุดก่อน
เถอะ

สำนักตั้งแต่
ตอนนี่ยังไม่สาย
จะต้องสู้กันไป
ท่าไม้อีก

อาจารย์
หยุดก่อน
เถอะ

กองกำลังของ
จตุภาคีมาถึง

ใช่แล้ว
ข้าอาศัยคนพวกนี้
แก้สถานการณ์
ได้นั้นนา

ยังไม่
สำนึก

มันอยู่นั้น

พวกเรา
สับมันเป็น
ชิ้นๆ เลยก

จะฆ่าข้าหรือ
พวกเจ้าไม่รู้หรือ
ว่าข้าคือกุนชือ
ของท่านข่าน

ข้ารู้ แต่ยังไง
เจ้าก็เป็นชาวฮั่น
ท่านแม่ทัพส่งสัญญาณ
ให้พวกเราฆ่าทุกคน
ให้หมด

หนีเลย!

พวกมัน..
คิดร้ายเรา
ทำไม
เราถึงไม่รู้
มาก่อน

จะ

ศิษย์น้อง

เจ้าเลิกคิด
อะไรมืดๆ ได้แล้ว
ร่วมมือกับเรา
ดีกว่า

มีมุขสองที่สี่ขตมึง
ผูกไมตรีกับทุกฝ่ายแล้ว
พวกเราไม่จำเป็นต้อง
เมฆฆ่าที่มุขอีก

มีเรื่อง
แบบนี้
ด้วยรี

อย่าไปเชื่อมัน
ชาวตงจ้วนเจ้าเล่ห์
อาจหลอก
พวกเราก็ได้

ดูนั่นสิ

หา?!

ไฟสว่าง
จ้าเจียว

นั่นมัน...

สี่แม่ทัพดินรบน
อย่างทรมาน

พวกเขาโดนไฟเผาจนเสียแขน
และบาดเจ็บที่เล็กน้อย

ท่าน
แม่ทัพ

สายตาของพวกเขาราวกับ
วิงวอนขอการตายที่รวดเร็ว
จะได้ไม่ต้องทรมาน

ใครกันที่จับ
พวกเขาค่อย ๆ
ทรมานแบบนี้

ไม่ใช่มหากัสสป
เป็นพลังไฟจาก
ท่าดับโพธิสัตว์

ถ้าขั้นก็..

นั่น..
ชื่อหมิง

เขาก้าวเดิน
กึ่งช้า ๆ ราวกับ
สิ่งที่ไร้ความรู้สึก
แววตาของเขา
กลับเปี่ยมด้วย

ความ
อสงฆาต
แท้ๆ

แยแล้ว
ภาพนี้เรา
เคยเห็น
จากการ
ทำนาย

เทียนเจียว

ซึ่ซมึงทำไ
ถึงกลับมาหาเตี๋ย
เตี๋ยเจียวห้
ไม่ได้มาด้วยรี

เตี๋ยเจียวโดยเตี๋ย
ทำศพนซาโทษพวก
ทำร้ายไปแล้ว

พวกเร
ฆ่ามัน

สย!

สยว้าวเม

พวกเจ้า
จะตาย
สักพั
ครัง

ก็ชดเชยไม่ได้

สย!

คำถามของหนวดมังกร
ช่วยดอกยาโทษของ
ซื่อหมิงให้ทวีความ
รุนแรงขึ้น

สยเจ้าไป
มันจะทำ
ได้เขายัง...

ศิษย์น้อง
พวกเรา
ไม่ได้คูผิด

สายไป
แล้ว

สย!

หา..อาวุธ
พวกเรา

ก็มีการรื้อรหัด

ซึ่

ซึ่

ชื่อหมีงไม่สนใจ
พวกเรได้ด้วยหรือนี่

กรวด

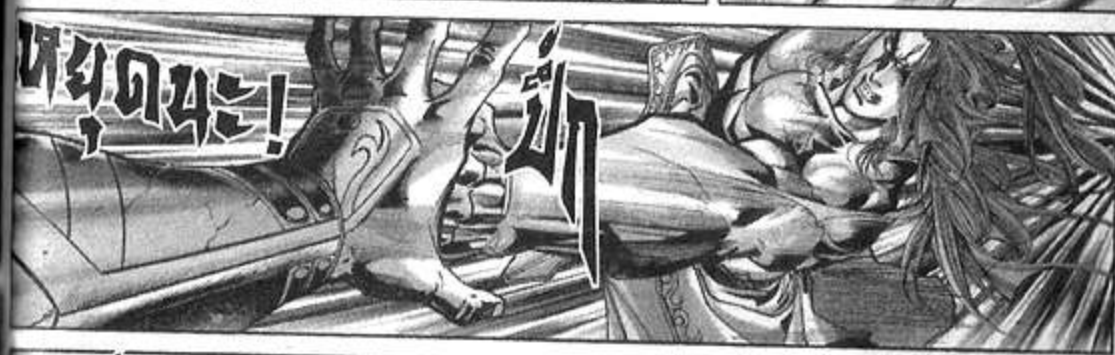
ชื่อหมีงเช่นฆ่า
ราวกับพยัคฆ์
เข้าฝูงแกะ
แม้แต่ม้า...

ก็ไม่มีเว!

ผู้คนล้มตาย
อย่างอนาถ

ชื่อหมิง
มลาได้แล้ว
แต่ผู้เขาก้เจ็บ
มากแล้ว

ชื่อหมิง
บดกระดูก
หยวน
เทียนกั๊ง
จนละ

ไม่ทัน
ปะทะ
ใบหน้า
ก็ทำให้
จุนฟง
กระเด็น

โธ่!
ปวดตา
จัง...

ทำไม
เรามองอะไร
ไม่เห็นเลย

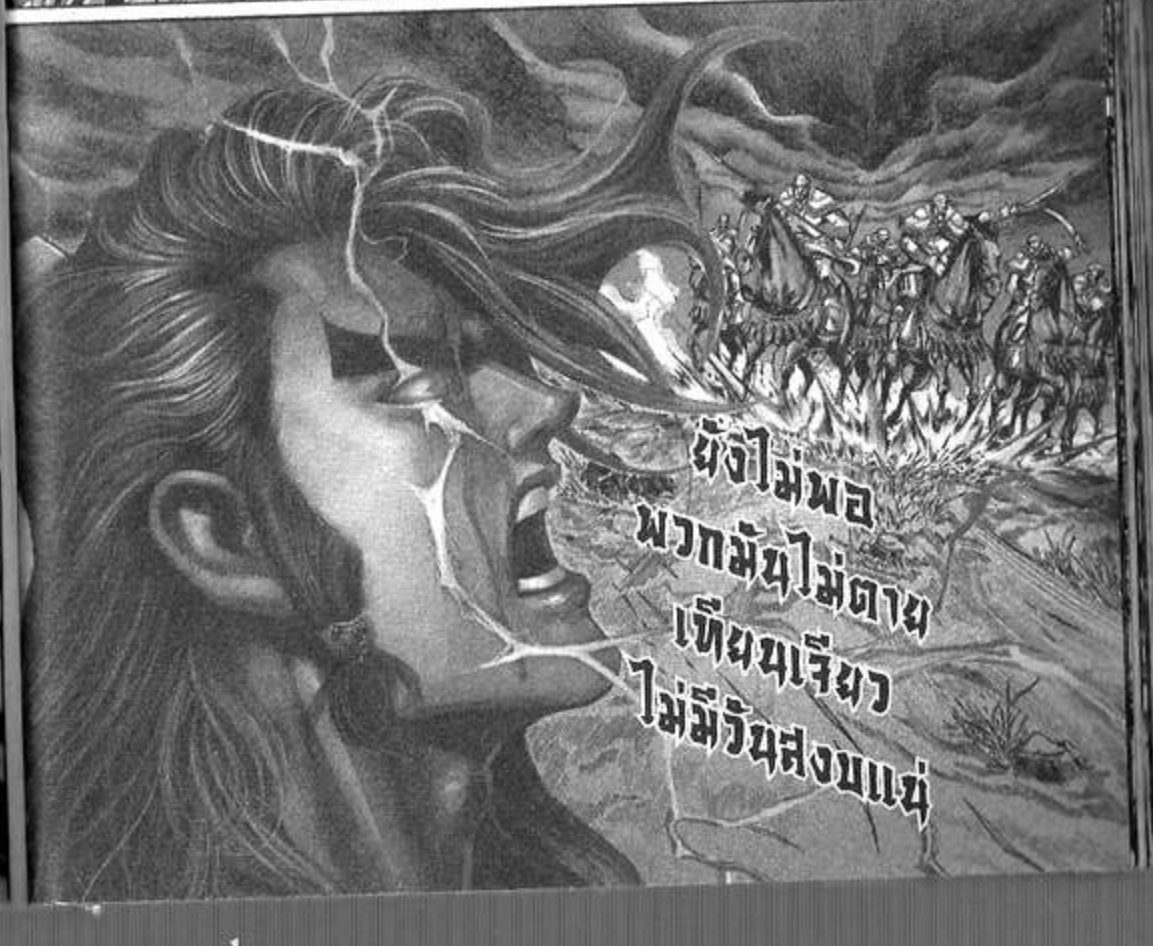
ชื่อ...
เจ้มีตาที่มด
ผ่สมรวิง
เทียชเหียวมีกั๊ง
ทำไม
ไม่ช่วยผอง

เกินตาของเร้ก็ไร
ที่ไร้ประโยชน์

ชช

ยี่จี่ไม่พอ
มากมัยไม่ตาย
เทียชเหียว
ไม่มีวิษสงบนแน่

ข้าต้องเข้ามา
ด้วยเลือดของพวกมัน
ให้มากกว่านี้

ศิษย์น้อง
นี่เป็นผลจาก
การที่เจ้าพยายาม
ฝืนมติฟ้า
ชื่อหมิงจะกลายเป็น
ช่องแตกที่โหดเหี้ยม
ยิ่งกว่าโจวอ๋อง
จินชื้ออ๋อง และ
หยางกว่าง
เสียอีก

อาการ
บาดเจ็บ
และภาพ
ที่อนาถ
ทำให้หยวน
เทียนกั๋ง
สำนึกผิด
จนได้

เอ๊ะ!
นั่นใคร

ข้าเอง

ท่านเห็น
แล้วใช่ไหม

นี่เป็นผลงาน
ที่ท่านพยายาม
สร้างให้ชื่อหมิง
เป็นแบบนี้
ท่านต้องการ
ลูกศิษย์แบบนี้
ไม่ใช่หรื

มหากัสสปสัมผัสถึงความ
เจ็บปวดของชื่อหมิง
และรับรู้ถึงภาพอนาถ
จากการเช่นฆ่า
เขาเห็นด้วยกับชื่อหมิง
หรือว่าเสียใจกันแน่
เชื่อว่าแม้ฉุนฟง
สามารถมองเห็นอีกครั้ง
ก็ดูไม่ออกเช่นกัน

ท่าน...
ช่วยหยุด
ชื่อหมิงที

คนเดียวที่สามารถหยุดยังชื่อหมิงได้
อย่างมหากัสสปกลับเดินจากไปเฉย ๆ
เพราะเขาเห็นด้วยกับการกระทำของชื่อหมิง
หรือว่ารู้ว่าตัวเองขัดขวางไม่ได้กันแน่

จากนี้ไป
ข้าขอฆ่าราช
ทุกทั้งโลก
ข้าจะไม่ให้ใคร
ขวางข้าอีก

การตายของ
เทียนเจียวทำให้
ชื่อหมิงควบคุม
ตัวเองไม่ได้

เขาเอาแต่เซ็นฆ่า
อย่างคลุ้มคลั่ง

ตำแหน่งที่เด็กปีศาจ
ตายไปมีประกาย
สีเขียวปรากฏ

เมือง ฉาง อัน

จาวหยางตายไป
มหาภักตสปลาสบุญ
กองทัพศัตรูล้มตายเป็นแพ

หลี่จิงกับ
เจิ้งเจียวจิน
ป้องกัน
พรมแดน

ฆ่าสี่แม่ทัพ
ตายแล้ว แต่
ชื่อหมิงก็ยัง
ไม่หายแค้น

กองทัพเกาหลี
ต้องถอนทัพ
ซาเหย์กับถั่วหลิว
นำสมุนกลับ
เมืองฉางอัน

ก่อนนี้มหากัสสป
ล้มนักพรตจาวหาย
มีลูกศิษย์มากมาย
ตอนนี้วัดสุชาวดี
ยังเป็นที่นั่งบถือ
ของคนมากมาย

พวกเรา
พ่ายแพ้
ยับเยินจะสู้หน้า
อาจารย์
ยังไฉติ

บรรพกาล
ของตาสถิต
แปดทง
อาจารย์ถึงไม่
กลืนมาอีก

ไอเย็น
มาจาก
ศิระรูป
ปั้นนี้เอง

บุญ
มีตม

ผู้คนรู้สึก
หนาวทงที่
เป็นฤดูร้อน

นั่น..
เขา
คือ..

แล้ว
อาจารย์
ล่ะ

ผู้พิชิต
รูปปิยมงคล
ลาภารักษ์
ที่เขมร

ผู้สาวดีกตมีสกุล
ก๊าวก๊างายราชสีมิก
มวกเจ้าไม่ขึ้นใส่เกา
ที่ไปให้เทียมาเจียว
ต้องตาย

ชื่อหมิง
ทำไมถึง
พูดแบบ
นี้

ข้ามขอสง
โทษให้
มวกเจ้า
ตาย!!

มวกเจ้า
ต้องตาย
ไปจากโลก
นี้ บัดนี้

ฝ่ามือเทพ
เพียง
ทำเดียว
ก็ทำให้ผู้
คนล้มตาย
มากมาย

เหลือเพียง
ซาหยัง
และถั่วหัว

พวกเขา
บาดเจ็บ
ไม่น้อย

ศิษย์น้อง
ของพวกเขา
จะยอม
ไว้ชีวิตพวก
เขาหรือ

พวก
เจ้ายัง
ไม่ยอม
ตายอีก
รี

หนี
เร็ว

หลัง
เทม
ฮีสมี

ลมที่พัด
เบียดเขา
ตอลตาม

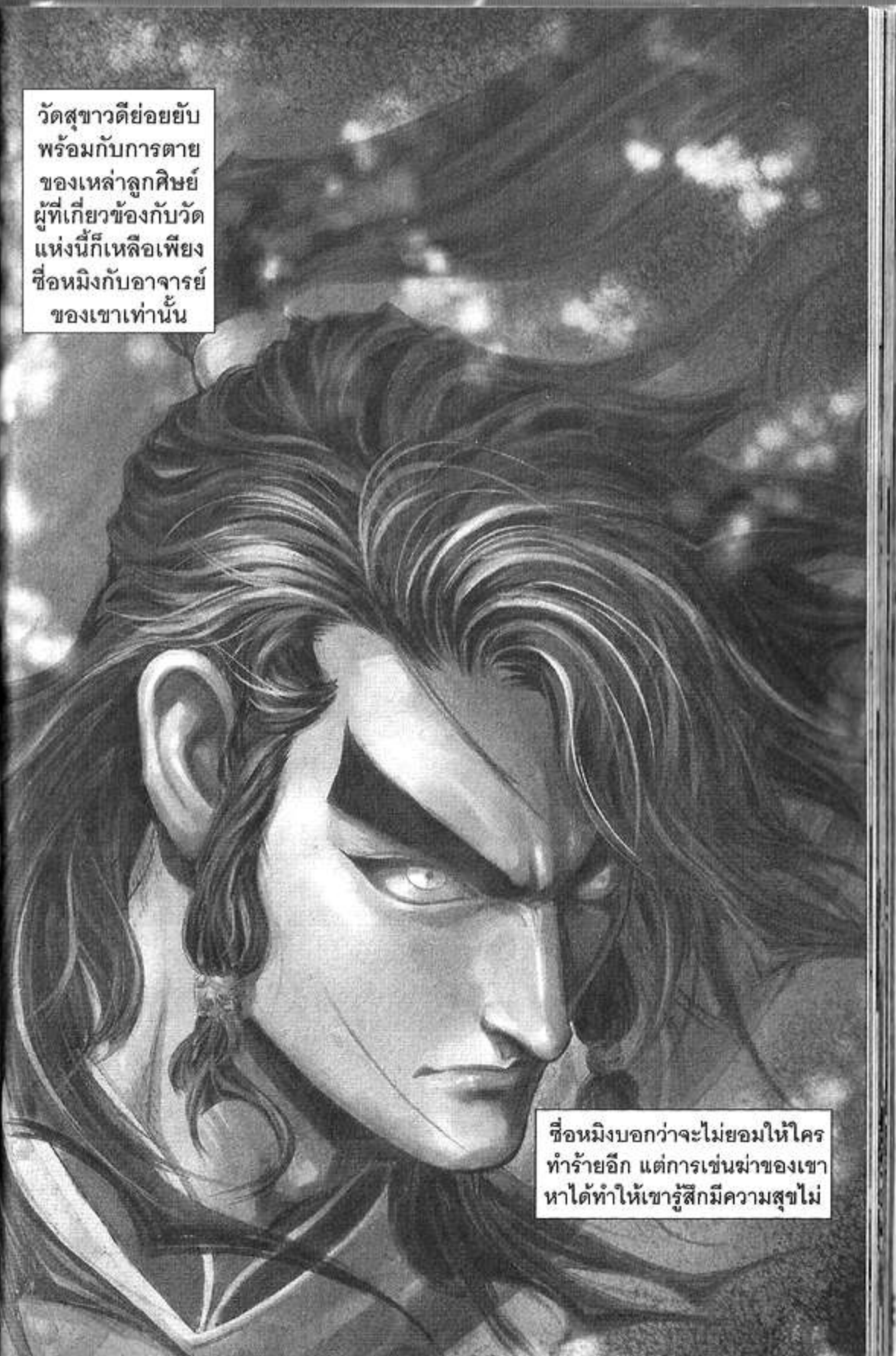

ไม่ว่าโดย
ทางตรงหรือ
ทางอ้อม

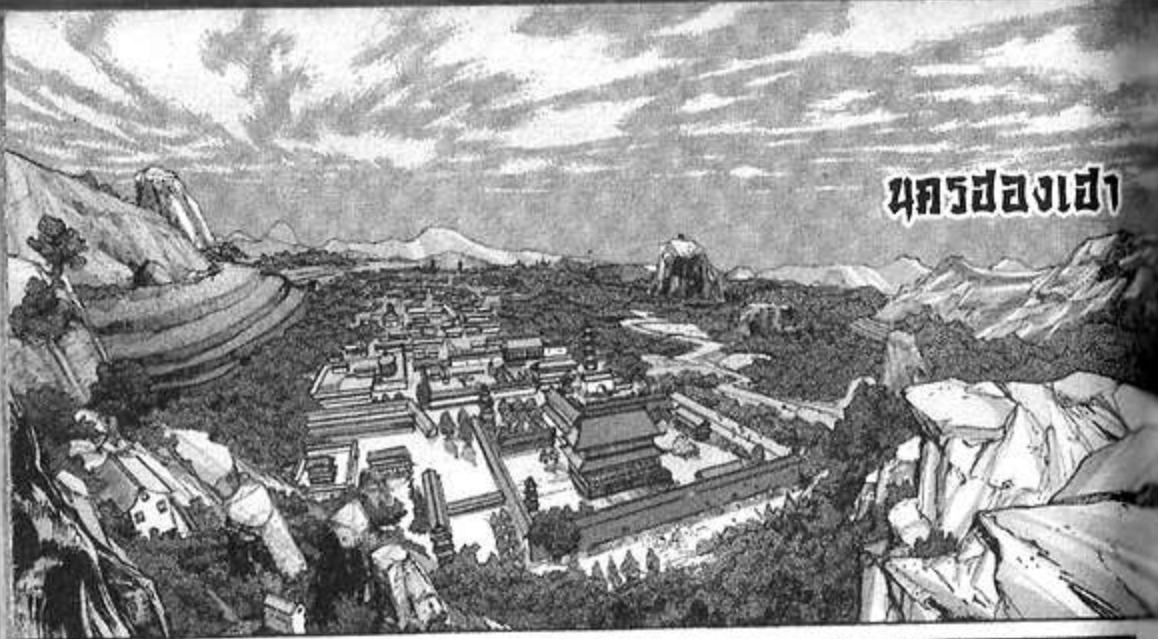

วัดสุขาวดี้อยยับ
พร้อมกับการตาย
ของเหล่าลูกศิษย์
ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัด
แห่งนี้ก็เหลือเพียง
ชื่อหมิงกับอาจารย์
ของเขาเท่านั้น

ชื่อหมิงบอกว่าจะไม่ยอมให้ใคร
ทำร้ายอีก แต่การเซ็นฆ่าของเขา
หาได้ทำให้เขารู้สึกมีความสุขไม่

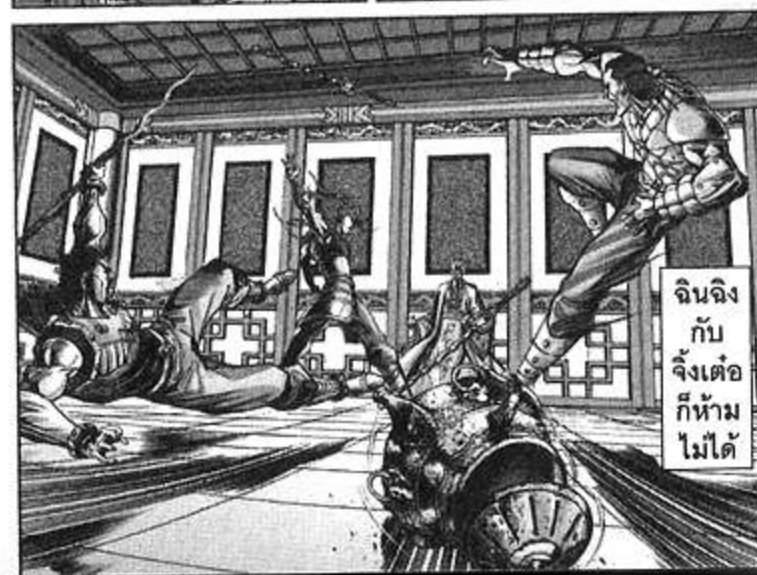

นครสองเสา

ชื่อหมิงต้องการ
อำนาจเพื่อแก้
แค้นให้เทียนเจียว

ถึงกับบังคับ
ให้หลีฮวนแต่งตั้ง
เขาเป็นราชโอรส

จินจิง
กับ
จิ้งเต๋อ
ก็ห้าม
ไม่ได้

หลีฮวนจำต้องทำตาม
และยอมมอบบัลลังก์
ให้ในกาลต่อมา

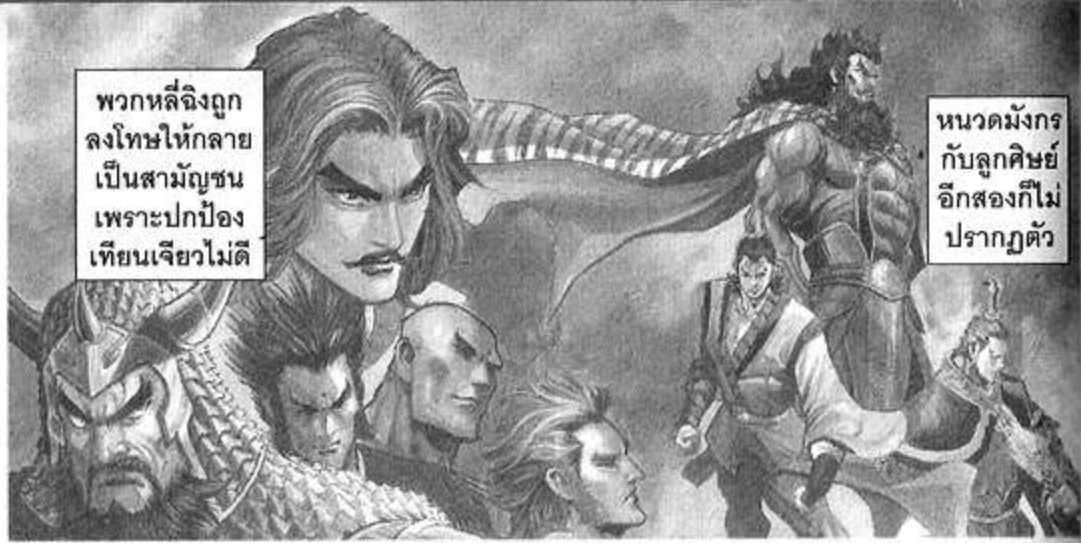

ชื่อหมิงสั่งสร้าง
อนุสาวรีย์
เทียนเจียวด้วย
หินหยกสีขาว
ไว้ที่ตำแหน่งของ
วัดสุขาวดีในอดีต

จากนั้น
แยกร่าง
เหล่าสมุน
ของสนม
ของ
หลีฮวนจี้
และ
เจี้ยนเจิง

ความโหดเหี้ยม
ของชื่อหมิงไม่
แพ้หยางกว้าง

พวกหลี่จึงถูกลงโทษให้กลายเป็นสามัญชน เพราะปกป้องเทียนเจียวไม่ดี

หนวดมังกรกับลูกศิษย์อีกสองก็ไม่ปรากฏตัว

ผู้คนทยอยไปจากชื่อหมิงไม่นานชื่อหมิงก็ยกทัพไปปราบเกาหลีเพื่อแก้แค้น

เห็นทีโลกนี้ จะไม่มีใครยุติชื่อหมิงได้อีก นอกจากมหากัสสป

ชิมจิ้ง

นึกไม่ถึงว่า เขาจะกลับมายังเทียนเต็ก

มหากัสสป ไม่ห้ามหลี่ชื่อหมิง เช่นฆ่าผู้คน คิดว่า จะไปไหนเสียอีก

ศาสนาพราหมณ์กับพุทธริกัน เขาถือพุทธศาสดาลักวิชาฝ่ามือเทพแล้วยังกลับมาเพื่อให้เดือดร้อนหรือไงกัน

ชิมจิ้งเดินตามหลังมหากัสสป โดยไม่ส่งเสียงรบกวน สุดท้ายกลับพบว่ามหากัสสปมายังวัดอันเป็นพุทธสถาน

เขากลับมาเพื่ออะไรนะ

เขาค้นค้น
มาถึงที่นี่เพื่อ
มาเขียนวัดอัน
เป็นคู่อริของ
เขาหรือ

มหาภักสสป
เดินทางต่อโดย
ไม่สนใจใคร

แน่แล้ว
พวกเขาจะ
ต่อสู้กัน

คนผู้นี้ถือ
อาวุธที่เปี่ยม
ด้วยพลังแห่ง
พุทธธรรม
หรือว่า

จะต้อง
มีการตาย
อีกแล้ว
หรือ

พระภิกษุ
ทั้งห้ารวมเข้า
ไปพร้อมกัน
มหากัสสป
กลับหลบไป

มหากัสสปไม่
ได้ทำร้ายใคร

แต่หลบ
ออกจาก
การโจมตี
ของพระ
ทั้งห้า

เขาออม
มือหรือนี่

เขา..สามารถ
ฆ่าพวกเรา
ได้นี่นา

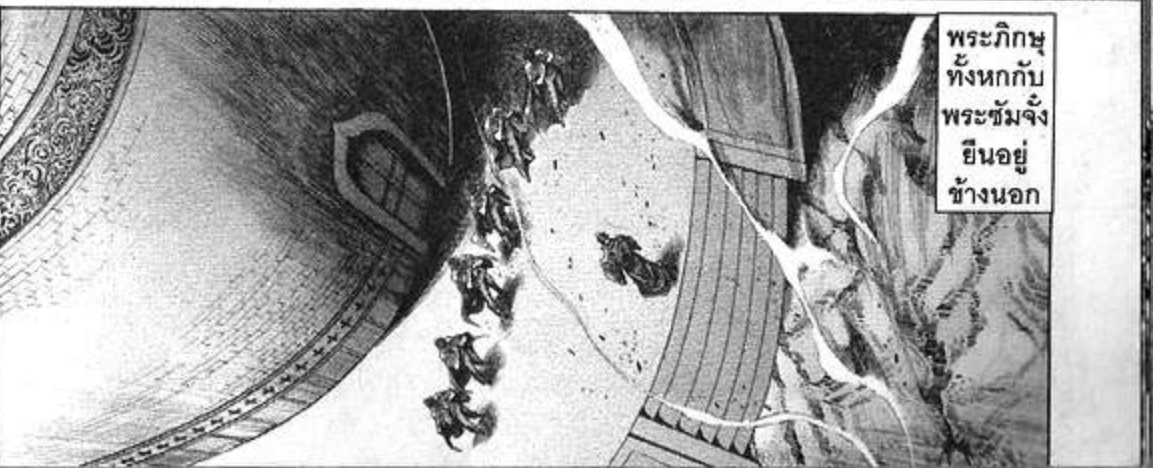
ข้ามาด้วย
ประสงค์ใด

ตาม
พระ

เข้าไป
ถึงด้าน
ในสุด
ก็พบกับ
เจดีย์
สามชั้น

พระภิกษุ
ทั้งหกกับ
พระขัมมจิ่ง
ยืนอยู่
ข้างนอก

พระขัมจึงเล่าเรื่องราวของหลี่ซือหมิง

นี่ไม่ถึงว่าเจ้าผู้ปราบมารจะกลายเป็นมารเสียเอง ถ้าถล่ำลึกกว่านี้ต่อไปจะกลับตัวก็คงยาก

พวกท่านไยอนุญาตให้มหาภัสสปเข้าไป

ท่านก็คงจะทราบสาเหตุแล้ว

ใช่..ในตัวเขาไร้ซึ่งความเป็นชาวพราหมณ์อีกแล้ว

ฝ่ามือเทพยโลกับเจ้าผู้ปราบมารเปลี่ยนแปลงจิตใจของเขา

แรงดึงดูดของพุทธธรรมทำให้เขามาถึงที่แห่งนี้

พระมุกตสองกัฬังเรียกหาเขา

ด้านในเจดีย์หามีสิ่งใด

มหาภัสสปนั่งอย่างสงบ

ประสาทสัมผัสของเขาสามารถสื่อสารกับสิ่งที่คนทั่วไปทำไม่ได้

จิตของเขานำเขามาสูริมน้ำแห่งหนึ่งฝั่งตรงข้ามมีต้นไม้สองต้นและบุคคลผู้หนึ่ง

ข้ารอนท่าน
มานาน วาสนา
ของเราเริ่มต้น
จากพุทธศาสนา
ที่อยู่ในมือของ
มหากาล

มธ
มธ
ผู้
ใจ

มีเกิด
ย่อมมีตาย
เมื่อปลงไม้
ตาก็เป็น
ทุกข์

อย่า
เป็นทุกข์
ด้วยสิ่งไม่
จริงเลย

จิตใจของ
ท่านยังมีม
ท่านผูกปมเอง
จึงเป็นทุกข์

ท่านรู้หรือไม่
สรรพสิ่งในโลก
ล้วนไม่พ้น
สังขารสาม
ประการ

หนึ่งคือ
สังขาร
ไร้อารม
ไร้อารม

จักรวาล
และสรรพสิ่ง
ไร้เคลื่อนไหว
ไม่นิ่ง

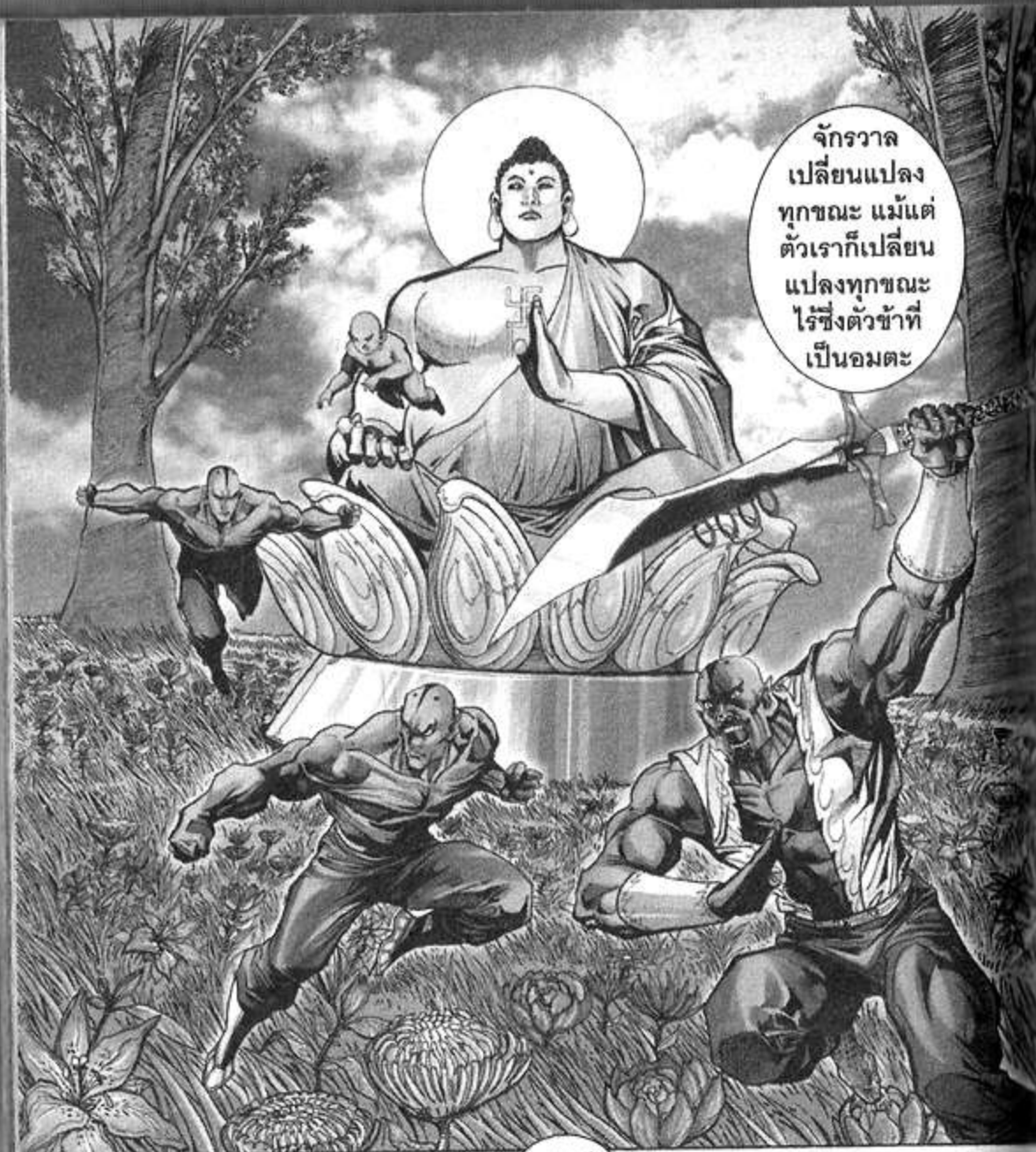
ดูเหมือน
มหากาลสพ
จะเข้าใจ
ต้นหญ้า
งอกขึ้นมา
จากพื้นที่
เขาเหยียบ

ดี!

ประการ
ที่สอง
สังขาร
ไร้ช้า

จักรวาล
เปลี่ยนแปลง
ทุกขณะ แม้แต่
ตัวเราก็เปลี่ยน
แปลงทุกขณะ
ไร้ซึ่งตัวข้าที่
เป็นอมตะ

ไม่ยึดมั่น
ในอดีต

ไม่คาดหวัง
ในอนาคต

ไม่หลง
อยู่ใน
ปัจจุบัน

ขอเพียง
หลุดพ้น ทุก
ที่คือข้า

มหาภัสสปเข้าใจ
ถึงสังขารมอีกชั้น
ดอกไม้บานสะพรั่ง

ลำแสงสาดลง
สู่ที่ที่มหากัสสป
ยืนอยู่ เต็มไป
ด้วยดอกไม้ใบหญ้า
และสัตว์นานาชนิด
ไม่ต่างจากนิพพาน
แห่งความสงบที่
พระพุทธเจ้าอยู่

ยินดีด้วย
ท่านเข้าใจ
ถึงแก่นของ
สังขารม
ทั้งหลาย
สามารถคืน
ฝั่งแล้ว

มหากัสสป
ไม่ได้ก้าวเดิน
ต่อไป สภาพ
แวดล้อม
รอบตัวของเขา
เปลี่ยนไป
เหมือนกับตอน
ที่เพิ่งมาถึง

น่าเสียดาย ท่านยังมีสิ่งที่ไม่อาจวางลงได้

ใช่

ท่านเข้าไปเถอะ แต่อย่าได้รบกวนมหากัสสป

มีอะไร

เขาเป็นยังไง

ใจของข้ายังมีห่วง ยังไม่ถึงเวลาคืนฝั่ง

มหากัสสปเข้าไปถึงสามวัน สามคืนแล้ว ข้าอยากเข้าไปดูหน่อย

ให้เข้าไปจะรบกวนมหากัสสปหรือเปล่านะ

ตายไปโดยแล้ว

ไม่มีใครรอด

สามวันคืน

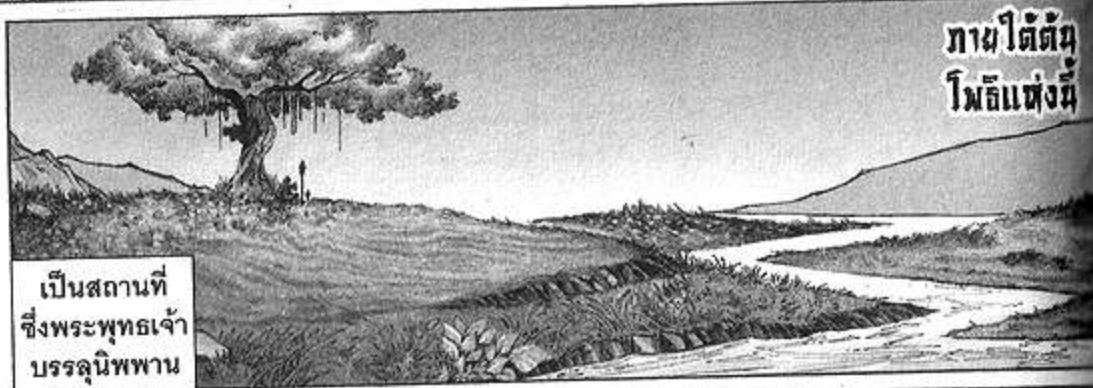

ทางออกมีเพียงหนึ่ง พวกเราต่างเฝ้าอยู่

เขาหายไปได้อย่างไร

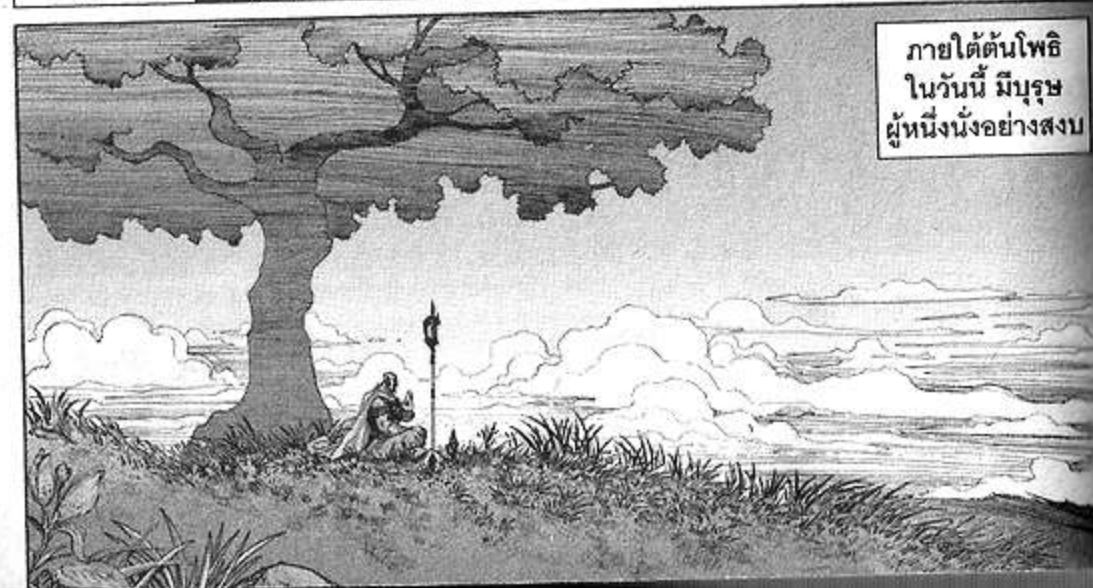

มหากัสสป
อยู่เหนือการ
คาดเดาของ
พวกเรา

ภายใต้ต้น
โพธิ์แห่งนี้

เป็นสถานที่
ซึ่งพระพุทธเจ้า
บรรลุนิพพาน

ภายใต้ต้นโพธิ์
ในวันนี้ มีบุรุษ
ผู้หนึ่งนั่งอย่างสงบ

สิ่งเดียว
ที่ข้าวางไม่ลง
คือลูกศิษย์
ของข้า

มหากัสสป
เข้าใจถึงหลัก
แห่งสังขาร
สามประการ
กลับไม่สามารถ
เป็นพระอรหันต์
ด้วยจิตใจที่ยัง
มีหวัง ผู้ที่เช่นข้า
อย่างไม่กะพริบตา
สามารถละดาบ
สังหาร บังเกิด
เมตตาจิตต่อ
ลูกศิษย์ของตน
เขาจะช่วยให้
ชื่อหมิงกลับตัว
ได้หรือเปล่า ?

อ่านต่อฉบับหน้า